

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

21. KVĚTNA 2017

Z obsahu:

**Pro věřícího
je jediným přípustným
extremismem láska**
Homilie Svatého otce
Františka při mši svaté
29. dubna 2017,
stadion vojenského
letectva v Káhiře
- strana 2 -

Mudrc ze Západu
Matteo Ricci (1552-1610)
- strana 4 -

Aliho neobyčejná pouť
Bartłomiej Grysa
- strana 5 -

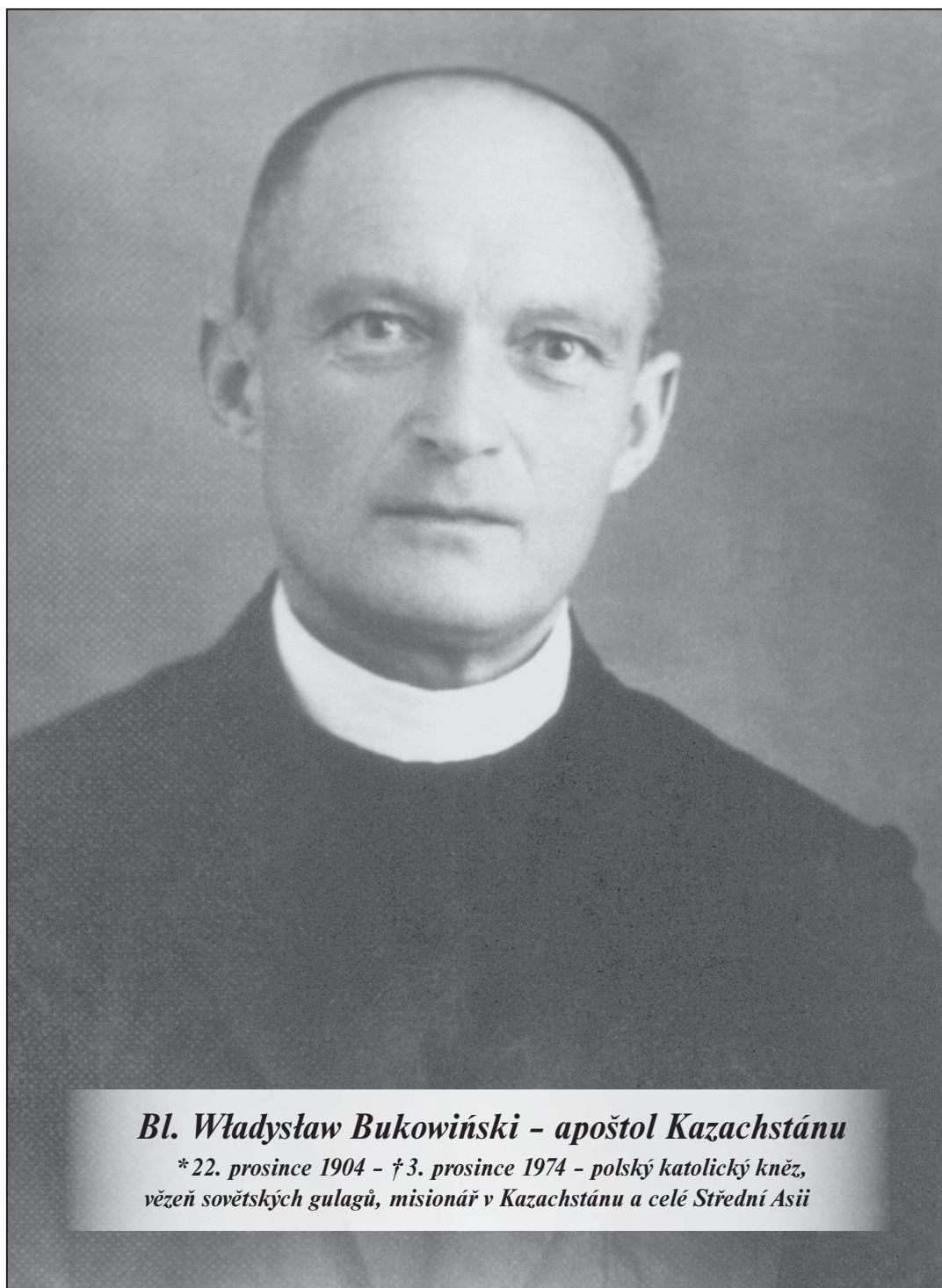
Z duchovních deníků
Alice Lenczewské
- strana 8 -

Lucie vypráví o Fatimě (3)
- strana 9 -

**Naše milá Paní z Fatimy,
Matka všech národů**
Zpráva z Karagandy
(Kazachstán)
- strana 11 -

Biskupský znak a heslo
Mons. Martina Davida
- strana 12 -

Suma o darech
svatého Josefa (68)
- strana 13 -

Bl. Władysław Bukowiński - apoštol Kazachstánu

** 22. prosince 1904 - † 3. prosince 1974 - polský katolický kněz,
vězeň sovětských gulagů, misionář v Kazachstánu a celé Střední Asii*

Pro věřícího je jediným přípustným extremismem láska

Homilie Svatého otce Františka při mši svaté 29. dubna 2017,
stadion vojenského letectva v Káhíře

Salam Alejkum! Pokoj s vámi! Dnes nám evangelium třetí velikonoční neděle líčí cestu dvou emauzských učedníků, kteří opouštějí Jeruzalém. Toto evangelium lze shrnout třemi slovy: *smrt, vzkříšení a život*.

Smrt. Dva učedníci se vracejí ke svému všednímu životu, plni zklamání a beznaděje. Mistr je mrtev, je tedy zbytečné doufat. Jsou dezorientovaní, zklamání a zoufalí. Vracejí se zpět, pryč od bolestné zkušenosti ukřižování. Zdá se, že krize Kříže, ba „pohoršení“ a „pošetilost“ Kříže (srov. 1 Kor 1,18; 2,2) pohřbila každou jejich naději. Ten, na kterém postavili svoji existenci, je mrtev,

poražen a vzal s sebou do hrobu všechna jejich očekávání.

Nemohli uvěřit, že by jejich Mistr a Spasitel, který křísil z mrtvých a uzdravoval nemocné, mohl skončit přibitý na kříži hanby. Nemohli pochopit, proč Ho všemohoucí Bůh nezachránil před tak odpornou smrtí. Kristův kříž byl křížem jejich idejí o Bohu; Kristova smrt byla smrtí jejich představ o Bohu. Oni byli vlastně mrtví v hrobě svého omezeného chápání!

Kolikrát jen člověk paralyzuje sám sebe, když odmítá překonat vlastní ideu o Bohu, bůžku stvořeného k obrazu a podobě člověka! Kolikrát jen zoufáme, když odmítáme uvěřit, že Boží všemohoucnost

není všemohoucnost síly a autority, nýbrž všemohoucnost lásky, odpuštění a života!

Učedníci poznali Ježíše „při lámání chleba“, v Eucharistii. Pokud si nenecháme roztrhnout roušku, která halí náš zrak, pokud si nenecháme zlomit zatvřelost svého srdce a svých předsudků, nebudeme moci nikdy poznat Boží tvář.

Vzkříšení. V temnotě té nejtmaší noci, v té nejvíce zdrcující beznadějí se k nim přiblíží Ježíš a jde jejich cestou, aby mohli odhalit, že On je „cesta, pravda a život“ (Jan 14,6). Ježíš proměňuje jejich beznaděj v život, protože zánikem lidské naděje vysvitne ta božská: „Co je nemožné u lidí,

Pokračování na str. 7

Touha dělit se o Ježíše Krista... Takovou touhu může mít jediné ten, kdo Ježíše dobře poznal, přijal ho do svého života a pochopil, že chce-li někdo pomoci druhému člověku k tomu, aby byl na věky šťastný, musí mu ukázat Ježíše. Ježíše vtěleného, ukřižovaného, zmrtvýchvstalého... Tak jako to dělá po svém pozoruhodném obrácení bývalý muslim Ali. (str. 5–6) Jeho životní osud je zároveň svědectvím i pro zakotvené křesťany, že Boží milost působí také tam, kde pro to z lidského pohledu nejsou vhodné podmínky. A je rovněž výzvou, abychom nezapomínali na důležitost modlitby za obrácení nevěřících v Trojediného Boha, ale abychom svá srdce rozšířili a stejně intenzivně se modlili i za obrácení nepřátel křesťanů a za jejich pronásledovatele.

Ostatně, k tomu nás vybízí tato neděle, jež je Dnem modliteb za pronásledované křesťany, a také střední Den modliteb za církev v Číně. A je jen příznačné, že modlitby za církev v Číně připadají na den památky Panny Marie, Pomocnice křesťanů. V roce fatimského výročí to můžeme chápat jako jednu z výzev tohoto roku: Ve spojení s Ježíšem, který nám dal příklad, učít

se milovat své nepřátele, toužit i po jejich věčném štěstí, po jejich obrácení a přijetí Ježíše Krista, jak v něho věří jím založená katolická církev, a modlit se za jejich spásu. Víme, že je to obtížný úkol, ale budme pamětlivi slov apoštola Pavla, že síla se projevuje ve slabosti. (srov. 2 Kor 12,9) A zde se může projevit síla duchovního života s Trojediným Bohem, který nás může obdarovat milostí lásky k nepřítelům. Chce-li někdo prosit Boha o nějaký dar, dle vůle Boží může dostat tento, nepochybně velmi užitečný a žádoucí, který je především naplněním Ježíšova příkazu o lásce k nepřítelům.

Máme-li za Pomocnici Pannu Marii, pak víme, že je to právě ona, která je nám v našich potřebách velmi blízká, neboť je skutečně milující Matkou, jež nás povzbuzuje a dodává nám sílu, důvěru a naději. Z tohoto zdroje čerpal pro svoji misii v Číně také Matteo Ricci. (str. 4–5) Podivuhodné je pak také to, že ačkoliv nikdy nenavštívil Koreu, díky Boží prozřetelnosti se jeho knihy dostaly i tam a jeho úspěšná misie tak přesáh-

Editorial

la zcela jeho lidsky dosažitelný rozměr vlivu misijní činnosti. Opět povzbuzení pro nás, že Bůh dává mnohem více, než po čem člověk touží a co žádá. Ne tak v Ricciho případě, ale nám se jistě často stává, že Boží milosti připravené k rozdávání zůstanou ležet ladem, a to pro nedostatek naší důvěry a trpělivosti, který brání jejich přijetí. To potvrzuje i Ježíšova slova k Alici Lenczewské, ukazující cestu. (str. 8)

Touha dělit se o Krista, po rozšiřování jeho království už zde na zemi vedla mnohé z našich čtenářů k podpoře výstavby katedrály v Karagandě. Po delší době otiskujeme zprávu o dění souvisejícím s tímto místem. (str. 11–12) Tentokrát je to zvláště ve vztahu k blahorečení P. Władysława Bukowińskiego. Také on svými obětmi je svědkem neohroženosti života z víry v Trojediného Boha a důvěry v Boží prozřetelnost. Můžeme tedy nad tímto číslem Světla říci, že příklady táhnou. Kež tomu tak je i v našem životě: Nechme se táhnout a budme my sami příkladem pro druhé. Panna Maria, trpělivá Pomocnice křesťanů, je naší jedinečnou předchůdkyní, ideálem. Utíkejme se tedy s důvěrou pod její ochranný plášť!

Daniel Dehner

Ježíš chce dnes mluvit se svými důvěrnými přáteli. Jestliže i tebe dnes zve do Večeřadla mezi své nejbližší, je to pro tebe velké významání. Neber tak velkou milost rozhodně jako samozřejmost. Připrav se na toto setkání ještě lépe, než by ses chystal na přijetí nejvyššího možného vyznamenání, jakého by se ti zde na zemi mohlo dostat.

Až dosud jsi mohl pobývat v Ježíšově blízkosti, slyšet jeho slova, být svědkem podivuhodných skutků jeho lásky a slitovnosti. Ale dnes přišel čas, kdy tě pozval k sobě domů, do soukromí svého vnitřního života, chce tě uvést důvěrně do nejněmnějšího tajemství. Otevírá ti své vnitřní božské bytí, protože je chce s tebou sdílet. Je důležité, abys dobře porozuměl způsobu, jakým ti vyznává svou lásku:

„Já nejsem sám. Můj život je tajemným společenstvím s Otcem a Duchem. Sestoupil jsem k tobě proto, abych tě pozval k nám: do našeho vnitřního společenství, do samého středu našeho života. Náš život, to je výheň nejdokonalejší blaženosti. Přijmeš moje pozvání a vstoupíš se mnou k nám?“

Nemusíš se bát. Můj Otec ti dal zákon. Já jsem ho naplnil. Přijmi jej. Bude to tvoje cesta lásky, po které půjdeš ke mně, ale nepůjdeš po ní sám. Budeš-li mě opravdu milovat tak, že zachováš má přikázání, můj Otec, který mne miluje a miluje ty, kteří milují mne, dá ti jako společníka Ducha pravdy. V jeho světle budeš poznávat, jak krásné a vznešené je všechno to, co od tebe žádám. Chci to jen proto, abys i ty mohl být se mnou tam, kde jsem já. Můj Duch je Světlo, ve kterém já poznávám Otce a Otec poznává mne. Můj Duch je Lásky, kterou já miluji Otce a On miluje mne. S naším Duchem i v tobě přebývá naše světlo a naše láska. Naše světlo a naše láska – to je celý náš život. Dal jsem ti svá přikázání, protože můj Otec i já tě chceme milovat a chceme ti seslat svého Ducha, abychom mohli žít pospolu, my v tobě a ty v nás. Kde je láska, tam je i světlo. Když se budeme opravdu milovat, dám ti poznávat sebe a naše tajemství.“

Dopřej si chvíli ticha, abys mohl domyslet a strávit toto neuvěřitelné a šokující Ježíšovo pozvání a současně vyznání lásky. Jestliže máš pocit, že to přesahuje

Nejčestnější pozvání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Kdo přijal má přikázání, ten mě miluje.

tvé myšlení i tvou představivost, požádej Pána, aby ti své pozvání znovu zopakoval.

Srovnej tuto nabídku božské velkodušnosti s tak častou představou Boha jako zachmuřeného starce, který odněkud z dálky svými necitelnými zákazy kazí člověku každé potěšení. To je pohled zrozený v mysli těch, kteří nejsou ochotni přijmout Ducha, kteří ho *nevidí ani neznají*, protože milují jen sebe, a představa nekonečné bytosti, která nezištně miluje a rozdává sama sebe, jim zůstává naprosto cizí a nepochopitelná. Oni ve své představě Boha jen absolutizují své vlastní sobectví. Takto pokřivenou představu Boha je ovšem těžké si zamilovat. Ona naopak svádí člověka k zaslepené a opovážlivé kritice nejvyšší bytosti a k falešnému sebevědomí samospasitele a prométheovského osvoboditele z područí „nelidského boha“.

Z Ježíšových slov však můžeš jasně poznat, že důvod, proč Bůh dává přikázání, je zcela opačný. Ona jsou projevem nejvyšší Boží lásky. Bůh, který by nemiloval tak, jak ti to vysvětluje tvůj Pán, by byl stejně absurdní jako hranatý kruh. Bůh je Bohem právě proto, že miluje. Jen jeho láska ho přiměla, aby vystoupil ze svého bytí a dal průchod své velkorysé štědrosti tím, že stvořil svět a v něm člověka, kterému nezištně nabídl účast na blažené a nejštědřejší vzájemnosti: na svém vlastním životě. Boží život – to je rozdávání sebe sama. Jak nesmírně na tom Bohu záleží, poznáváš z toho, že ve svém Synu sám *vytrpěl smrt, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k sobě*. Ježíšova přikázání jsou spolehlivým návodem, jak můžeš ve svém životě uprostřed lidského společenství následovat Boží způsob chování a jednání v rozdávání sama sebe. Tak i v tomto slzavém údolí, navzdory všem strádáním, trampotám a bolestem můžeš zřetelně zakoušet podíl na té radosti, jakou Bůh prožívá sám v sobě. On sdílí s tebou svůj život, nakolik ty sdílíš jeho božský způsob chování: *dobrotu, pokoru, mírnost, shoví-*

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 8,5–8.14–17

Filip přišel do hlavního samařského města a hlásal tam Krista. Všichni lidé dávali pozor na to, co Filip mluví, protože slyšeli a viděli, že dělá zázraky. Z mnoha posedlých totiž vycházeli nečistí duchové s velkým křikem. Také bylo uzdraveno mnoho ochrnutých a chromých. Celé město se z toho převelice radovalo. Když se apoštolové v Jeruzalémě dověděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti tam přišli a modlili se za ně, aby dostali Ducha Svatého. Do té doby totiž na nikoho z nich neseštopil, byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. Vložili tedy na ně ruce, a oni přijali Ducha Svatého.

2. čtení – 1 Petr 3,15–18

Milovani! Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností. Musíte však mít přitom sami dobré svědomí! Pak se budou muset zastydět za své špatné řeči ti, kdo pomlouvají vaše dobré křesťanské chování. Je přece lépe, abyste snášeli utrpení – chce-li to tak Bůh – za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného. Vždyť i Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrcen podle těla, ale podle ducha dostal nový život.

Dokončení na str. 7

vavost. Ježíš tě ujišťuje, že máš připravené místo v Božím lůně, kde tvé dokonalé účasti na Boží blaženosti už nebude nic stát v cestě. Teprve pak, až uvidíš tvář v tvář toho, kdo ti to dovolil a umožnil, aby ses mu podobal a důvěrně se s ním stýkal, utoneš v závratném blahu z pocitu, že celá věčnost je krátká na to, abys vzdal náležitou chválu svému Stvořiteli, Vykupiteli a Posvětiteli.

Jásejte Bohu, všechny země, opěvujte slávu jeho jména, vzdějte mu velkolepou chválu! Řekněte Bohu: „Jak úžasná jsou tvoje díla!“⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 66,1–3

Mudrc ze Západu

Matteo Ricci (1552–1610)

Loreto je slavné poutní mariánské místo severně od Říma. Nespočetný je zástup poutníků, kteří tam každoročně proudí, aby si vyprosili nebeskou útěchu a milost. Asi 40 km jihozápadně od tohoto navštěvovaného místa leží městečko Macerata. Tam spatřil světlo světa 8. října 1552 Matteo Ricci. Byl Bohem vyvolený, aby nesl zvěst o Kristu Králi až na konec světa. Jeho působištem a druhou vlastí se měla stát Čína. V Pekingu, kde trávil Ricci poslední léta svého života, objevili členové korejského poselstva, které každoročně přinášelo daně na císařský dvůr, Ricciho knihy. Pilně je četli, vzali je s sebou do Koreje a tam šířili učení těchto knih. Tak se stal Matteo Ricci, i když nikdy v Koreji nebyl, nejenom nejdůležitějším poslem víry v Číně, ale také světlou pochodní pro korejský pohanský svět. Ačkoli už byli v zemi jiní misionáři, četli korejští křesťané stále ještě knihy Ricciho. Ten se stal povzbuzením pro celou generaci mučedníků. Jeho jméno se nesmazatelně zapsalo do dějin jak čínské, tak korejské církve.

Mladý Ricci neměl zpočátku žádnou touhu po kněžství. Dostal dobré všeobecné vzdělání v Maceratě a v Římě. Ve Věčném městě se napojil na Mariánskou kongregaci a přišel tak do kontaktu s jezuitu. O svátku nanebevzetí Panny Marie v roce 1571 udělal ve svém životě rozhodnutí, zaklepal na brány Collegia Romana a poprosil formálně o přijetí do Tovaryšstva Ježíšova. Dostal svoje pověření pro Čínu.

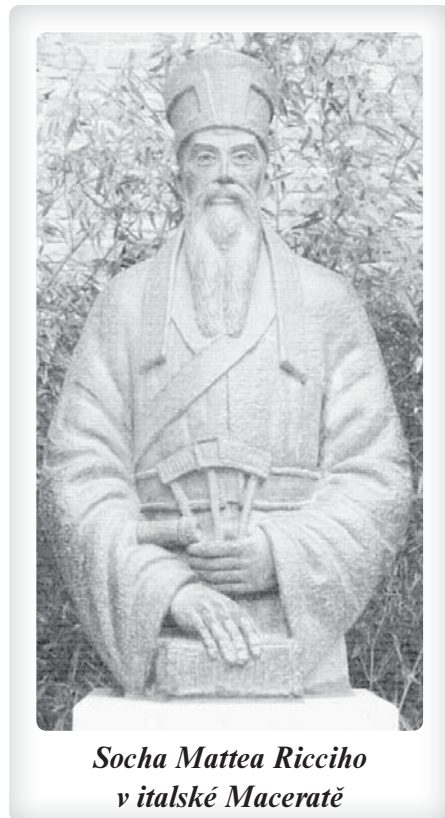
Jednoho zářijového dne roku 1583 vplula jedna portugalská obchodní flotila do přístavu v Kantonu. S davem obchodníků, kteří se chamtivě vrhli do svého obchodování, vystupuje na zem jeden muž, který se ani v nejmenším nepachtí po světských pokladech. Asi 30letý italský jezuita Matteo Ricci nemá jiný cíl, než uskutečnit sen umírajícího Františka Xaverského a zvěstovat v Číně evangelium svého Mistra. Před ním se otevřela obrovská říše. Ricci na sebe obleče chudou kutnu buddhistického potulného mnicha a tak putuje ke svému prozatímnímu cíli. Byl přijat guvernérem, kterému daroval

hranol a obraz nejblahoslavenější Panny Marie. Tato olejomalba Madony v moderním plášti se zdála být Číňanům oduševnělá a oživená. Někteří se s bázni vrhli před obrazem na kolena a vícekrát se poklonili na výraz úcty. Guvernér sice poslal dary nazpět, ale Ricci směl zůstat a začal se stavbou první jezuitské osady v Číně. Největší pokoj proměnil v kapli, na jejímž oltáři trůnila svatá Panna se svým Dítětem. Všichni návštěvníci se s pokorou sklonili před obrazem. Brzo se rozšířila ve městě pověst, že cizinci uctívají Paní jako Boha. Ricci, který ovládal čínskou řeč ještě nedokonale, neviděl žádnou jinou cestu, než nahradit mariánský obraz zobrazením Krista. Ale první křesťanská církev v Číně zůstala přesto zasvěcena Matce Boží a nad vchodem bylo vryto „Chrám Květiny všech svatých“.

Ricci se snažil poznat duši čínského lidu a zvěstovat v osobních rozhovorech nejdůležitější pravdy víry. Nejdříve přeložil *Desatero*. Když viděl, že jeho čínští přátelé byli plni chvály a prohlašovali, že tyto zákony odpovídají přesně požadavkům rozumu a přírody, rozhodl se také, že vytiskne *Otče náš*, *Zdrávas*, *Maria* a *Krédo*. Ricciho průvodce Ruggieri sestavil už dříve katechismus a přeložil jej do čínštiny. Teď se oba společně snažili o vylepšení

Matteo Ricci,
Guangqui Park, Šanghaj

Socha Mattea Ricciho
v italské Maceratě

a nové pojetí této základní knihy. Nečekaně jim přišla ve správný čas opravdová pomoc. Jednoho dne se objevil u nich neznámý učenec z provincie Fukien. Řekl, že měl zvláštní sen. V tomto snu ho nějaký cizinec poučoval, jak by si mohl zachránit duši. Ale ten učenec si po probuzení nemohl přesně vzpomenout na obsah snu. Tvrdil však, že to byl Ricci, kterého viděl ve snu. Zkrátka a dobře, nechal se v domě Ricciho učit, vytvořil novou formu katechismu a obstaral tisk a uveřejnění. To byl začátek psaného apoštolátu Mattea Ricciho, který se tak požehnaně vyvinul v Číně a Koreji.

Obtíží a zklamání ale tento zvěstovatel víry nebyl ušetřen. Vícekrát musel měnit bydliště. Především ho znepokojoval nepatrný počet pokřtěných. V okamžiku nejhlubší sklíčenosti mu nebesy seslalo zase povzbuzující znamení, což mu dodalo nové odvahy. Bylo to na jednom mostě v průběhu jedné cesty, když ho oslovil cizinec: „Cestujete po této zemi s úmyslem zrušit staré náboženství a zavést nové?“ Ricci, který skrýval přede všemi spolecestujícími své opravdové úmysly, byl tak překvapen, že vyhrkl: „Vy, který znáte moje tajemství, jste Bůh, nebo ďábel?“ Dotázaný ho ujistil, že není ďábel. Ricci klesl uprostřed mostu na kolena a prosil:

„Pane, který moje plány znáš, proč mi nepomůžeš?“ Neznámý slibil, že Ricciho zavede do obou hlavních měst, Nankingu a Pekingu, a zmizel. Ricci v duchu viděl, jak se „zakázané město“ před ním otevře a uvěřilo. Posílen touto vizí, už si nedal vzít odvahy.

Ricciho touha se stala skutečností. Mohl se v Pekingu usadit a nečekaně úspěšně působit. Pokřtil asi 2000 Číňanů. Měl vztahy s císařským dvorem a se všemi vysokými úředníky. Našel si čas, aby vydal mnoho knih, které se rozšířily po celé Číně. Ale přes veliké uznání, které se mu dostalo, zůstal Ricci stále pokorným služebníkem Božím, který se snažil podle svých sil dodržovat všechny předpisy své řehole a přes přemíru práce občas dodržoval přísný půst. Sám k sobě byl přísný a drsný, ale novým čínským křesťanům všemožně ulehčoval. Dovoľoval také uctívání předků a vnější kult Konfucia, neboť poznal, že toto uctívání není nábožensky podloženo, že bylo spíše více výrazem dětské úcty a projevem respektu k největšímu učiteli Číny. Byly přece také jemu samému, velkému zahraničnímu učenci, skoro denně prokazovány podobné počty.

Matteo Ricci byl horlivým mariánským ctitelem. Častá modlitba růžence mu dodávala, jako všem křesťanům, sílu, důvěru a naději. Číňany brzy došli k tomu, že ti „cizí bonzové“⁽¹⁾ při modlitbě používají růženec a uctívají nějakou svatou ženu. Když loupeživí úředníci chtěli Riccimu vzít veškerý majetek, pokusil se zachránit alespoň svaté obrazy: „Nemůžeme se od nich odloučit, vždyť před nimi klekáváme a konáme svoje modlitby.“ Jeden krásný mariánský obraz byl také mezi dary císaři. Aby korunoval svoje dílo, vypracoval Ricci nakonec statut Mariánské kongregace pro Číňany a založil tak první mariánská sdružení v Říši středu.

Dne 11. května 1610 zavřel neúnavný bojovník za Boží království navždy své oči. Jeho vliv však trval dále. Jeho knihy se dostaly do Koreje a byly tam nadšeně přijaty. Také korejská církev je tomuto statečnému Mariinu bojovníkovi zavázána věčným díkem.

Z Maria heute 3/2016 přeložil -mp-

Poznámky:

⁽¹⁾ Bonz = buddhistický mnich. [pozn. red.]

Aliho neobyčejná pouť

Je zvláštní, jak často si vůbec neuvedomujeme, jak veliký dar jsme dostali, že jsme se narodili a byli vychováni v křesťanské rodině. Považujeme to za úplně normální, a přece nesmírného množství lidí na celém světě takovou milost nezažilo!

Mezi nimi v dnešní době až 1,5 miliardy představují muslimové, ztročeni totalitním systémem islámu. Jedním z nich byl Ali z Turecka. Do chvíle, kdy vykonal neobyčejnou pouť do Mekky...

Ali se narodil v chudé turecké vesnici, na 100 % muslimské. Od dětství pásal ovce. Často byl od matky kárán za to, že místo aby je hlídal, bavil se pozorováním okolní přírody. Obzvláštní krásu spatřoval v květinách, které zvedaly své hlavičky k nebi. Tak jako ony často pohlížel vzhůru a hledal Boha, který by mu byl blízký, a ne vzdálený a přísný jako Alláh, kterého znal – nejlepší z těch, co osnují lsti (súra 3,54). V takových chvílích se Ali na Boha obracel vlastními slovy, vyprávěl mu o svých problémech a starostech. Nebe ale jaksi mlčelo...

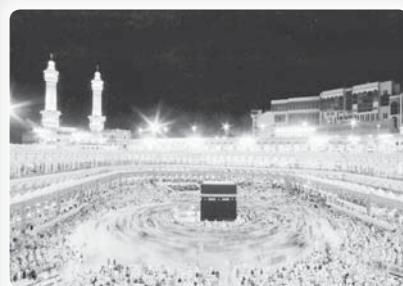
Rodina těžce pracovala, aby přežila, a nikdo se nezabýval problémy dorůstajícího chlapce. Ali získal dobrou práci – byl zedníkem, ale své problémy utápěl v alkoholu, ačkoliv Korán výslovně pranýřuje pití alkoholu ... za života (súra 5,90). Po smrti mají v muslimském ráji téct pro „věřící“ potoky vína (súry 47,15 a 83,25). Bůh, kterého Ali znal, se mu pohledem islámu jevil jako ten, který budí nepřátelství, závist, klame lidstvo a posílá satany proti nevěřícím (súry 5,14.64.91; 19,83), a ne jako milující Otec, který hledá hříšníka (Ez 18,23; Lk 15,20–24).

Za nějakou dobu se Ali oženil a stal se otcem dvou dětí. Rychle udělal ze života své rodiny peklo a sousedé ho znali jako záletníka a opilce. Ali nedokázal zvládat svůj stav, často z domova vyjížděl na celé měsíce, dokonce i na léta, pracoval v Istanbulu. Tam našel vždycky dobrou práci. Trápila ho ale samota, kterou utápěl v alkoholu.

Cesta do Saúdské Arábie

„Po práci jsem s kamarády chodil do barů. Jak jsem tak v jednom z nich seděl do pozdní noci, zavedl se mnou barman důvěrný rozhovor. Když slyšel můj

příběh, poradil mi, abych jel pracovat do Saúdské Arábie. »Tam je alkohol úplně zakázaný a zcela jistě se k němu nedostaneš,« přesvědčoval mě. Byl jsem zoufalý a rozhodl jsem se vyjet. V Turecku jsem vydělával velmi slušně, ale jenom v Saúdské Arábii jsem viděl šanci, jak se dostat z alkoholismu.“

Svatyně v Mekce, kam každý rok putuje kolem 2 milionů muslimů

Po přeletu do Arábie našel Ali dost rychle místo, kde mohl dostat alkohol... Popíjel ho potají, protože teď nebyla v sázce jenom jeho profesní kariéra, ale i bolestný výprask v případě, že by ho chytili při činu. Saúdská Arábie, to je srdce islámu a nejhorší režim řídicí se právním šaría, v jehož ustanoveních je za pití alkoholu určen trest pořádného bití. Když Aliho přátelé viděli, jak s tím zápasí, poradili mu, aby s nimi jel do Mekky. „Tam ti Alláh určitě pomůže,“ ujišťovali ho. Kromě toho tak mohl splnit náboženský příkaz islámu. Skrze takový dobrý čin se zcela jistě „dopracuje“ trochu milosti u Alláha...

„Večer jsme se dostali do Ka'by (svatyně v Mekce) na modlitbu. Po ní, oblečení do zvláštního bílého oděvu (ihrám), jsme šli spát do jednoho ze stanů pro poutníky. Bylo takové horko, že jsem nemohl usnout. Vyšel jsem ven a lehl si vedle stanu. Když jsem tak ležel, začal jsem vzpomínat na svoje dětství. Vleže jsem se z hloubi srdce začal modlit: »Bože, jak se k Tobě mohu dostat? Nevím, jak to udělat, ale vím, že tam jsi. Modlím se k Tobě z celého srdce: Zjev se mi. Osvobod' mě

ze ztročení alkoholem. Chci, abys mě osvobodil!« Potom jsem unavený upadl do hlubokého spánku...“

„Patříš Mně“

Ve snu Ali spatřil muže oděného bílým rouchem. „Přišel ke mně a povídal: »Patříš Mně.« Nevím jak, ale uvědomil jsem si, že je to Ježíš. Překvapen jsem odpověděl: »Vím, kdo jsi. Ty jsi Ježíš.« – »Přicházím, abych tě vzal s sebou,« odpověděl. – »Když s Tebou půjdu, co se stane s mou ženou a s dětmi?« zeptal jsem se. Tehdy Pán položil dlaň na mé čelo a odpověděl: »Odjed' odtud. Patříš Mně.«“

Ali se probudil. Noc byla v půli, ale on se navzdory tomu cítil svěží a odpočatý. Radost rozechvívala jeho srdce. Cítil se lehký jako peříčko, jako zbavený nějakého tíživého břemene. Chtěl, aby se mu znovu zdál ten sen, ale už nebyl schopný usnout. Vběhl do stanu, vzbudil Erola, jednoho z přátel, a zmateně mu začal vyprávět o tom, co se stalo. Naštěstí byl Erol tak znavený, že neporozuměl, o čem Ali mluví. Kdyby pochopil, co se mu stalo, mohl by ho na místě zabít za zradu islámu! Během rozmluvy s Erolem Ali skutečně uslyšel znovu Ježíšův hlas: „Odjed' odtud. Odjed' odtud okamžitě. Nekonej pouť.“

„Pořád jsem slyšel ten hlas opakující: »Odjed', odjed', odjed'...« Poněvadž jsem nebyl schopen usnout ve stanu a ani před ním, vydal jsem se lehnout si do auta. Ráno mě přátelé vzbudili a vybízeli mě, abych šel s nimi. Ale já jsem pořád slyšel ten hlas pobízející mě, abych odjel! Rozhodl jsem se vrátit se do Akby, kde jsem pracoval. Erol neskrýval svůj údiv, ale mávl rukou v domnění, že to je důsledek mého alkoholismu.“

Ježíš působí

„Když jsem se dostal do Akby, ukryl jsem se ve svém pokoji. V jednu chvíli jsem vnímal něco podivného, pocit, jaký jsem nikdy dřív neměl – obrovský strach spojený s mocnou radostí. To byla bázeň Boží. Cítil jsem, jak Boží chvála vyplňuje byt. Cítil jsem poprvé v životě, že Bůh je se mnou a že mi pomůže. Cítil jsem, jak mě uvolňuje z mých vad a problémů, zvláště z alkoholismu. Nevěděl jsem, jak se modlit. Opakoval jsem jen: »Ano, Pane, cokoliv po mně od této

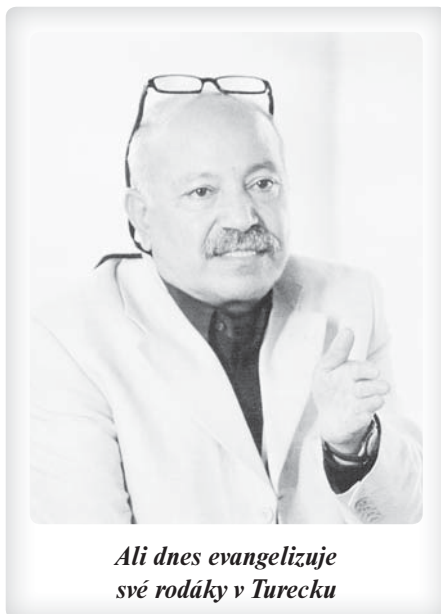
chvilě budeš chtít, udělám.« Téhož dne jsem uslyšel hlas žádající, abych se hned vrátil do Turecka. Sbalil jsem tedy všechny věci a odjel.“

Když se Ali vrátil do vesnice, na uvítanou přišli všichni jeho sousedé. Byl šťastný, že přišli, přestože dobře znali jeho pijáckou minulost. Možná se domnívali, že po vykonání pouti se stal „dobrým muslimem“? ... Když tak seděl uprostřed nich, uslyšel hlas nutící ho promluvit. „Vstal jsem a prostými slovy jsem jim začal vyprávět o svém setkání s Ježíšem. Řekl jsem rovněž, že od nynějška jsem křesťanem. Všichni shromáždění se mi začali smát, mysleli si, že jsem zmožen alkoholem. Jenom Zehra, moje žena, mi uvěřila. Se slzami jsem ji prosil o odpuštění. Byla tím tak zasažena, že i ona se rozhodla stát se křesťankou.“

„Kdo se ke Mně přizná před lidmi, k tomu se Já přiznám před svým Otcem“

Reakce sousedů Aliho znechutila. Viděl totiž zcela jasně, že jenom díky Ježíšovi byl uzdraven, a ne skrze plnění příkazů islámu. Začal o tom, co se mu přihodilo, vyprávět lidem, které potkával. Ježíš se stal jeho náruživostí, životním cílem a námětem všech rozhovorů.

Kvůli své nové víře musel často měnit zaměstnání. Jeho muslimským zaměstnavatelům se nelíbilo to, co dělal. Každý muslim, který opustí islám, je zrádce, a povinností věřícího, který zná odpadlíka, je zabít ho. Tyto zásady jsou do mus-

Ali dnes evangelizuje své rodáky v Turecku

limů vtoukány od dětství. Touha dělit se o Krista však byla pro Aliho silnější a důležitější než nebezpečí smrti a potřeba mít stálé zaměstnání. Důsledkem otevřené evangelizace bylo, že Ali musel znovu odjet do Istanbulu.

„V Istanbulu jsem hned dostal stálou práci. Touha po rodině mě přivedla k tomu, že jsem zase začal popíjet... Tehdy jsem se rozhodl navzdory všemu vrátit se k rodině ve víře, že mi Ježíš pomůže i tentokrát. A doopravdy: V Maráši jsem našel práci u někoho, kdo – ačkoliv nebyl mým souvěrcem – oceňoval mé schopnosti a nepohrdal mnou kvůli »odpadu« od islámu.

Dva roky po neobyčejném setkání s Ježíšem jsem pořád neznal žádné křesťany. Nedostal jsem se také nikdy k evangelium. Jednoho dne jsem pustil rádio a ke svému úžasu jsem uslyšel, jak vystupující mluví o Ježíšovi! Byl to program *Výzva k míru*. Celý tím vzrušený jsem se rozhodl napsat redaktorovi vysílání. Po krátké době jsem obdržel exemplář evangelia v turečtině. Byl jsem radostí bez sebe! Konečně jsem mohl lépe poznat Toho, který se mi zjevil jako Pán a Spasitel. Ježíš začal hluboko proměňovat můj život svým slovem. V tu proměnu uvěřili dokonce i moji sousedé! Od té doby je můj dům otevřen pro každého, kdo chce o Ježíšovi poslouchat. Obyčejně začínám od otázky: »Chceš uvidět nebe?« Je-li odpověď pozitivní, říkám jednoduše: »Přijď a podívej se, jak žiju!«“

Sny a vidění Ježíše

Muslimské země patří k těm nejvíce uzavřeným pro přítomnost a působení Ježíšových učedníků. Přesto v nich v posledních letech počet křesťanů vzrostl způsobem naprosto neočekávaným – skrze misi samotného Krista, jenž se zjevuje ve snech muslimům od Indonésie po Mauretánii a od Saúdské Arábie po Turecko. Je to výzva pro nás všechny, abychom se modlili za ně o víru v Syna Božího a o odvahu hlásat evangelium svým blízkým. Ježíš probouzí muslimský svět a my máme výsadu mít v tom svůj duchovní podíl prostřednictvím modlitby lámající pouta islámu a přivolávající Světlo světa, které svítí ve všech temnotách. (srov. Jan 1,5)

Z *Milujcie sie!* 5/2016 přeložila -vv-

Pro věřícího je jediným přípustným extremismem láska

- dokončení homilie Svatého otce ze str. 2

je možné u Boha.“ (Lk 18,27; srov. 1,37) Když člověk dosáhne dna svého ztroskotání a svojí neschopnosti, když odloží iluzi, že je lepší, soběstačný a že je středem světa, pak mu Bůh podá ruku, aby proměnil jeho noc v úsvit, jeho žal v radost, jeho smrt ve vzkříšení, jeho cestu zpět v návrat do Jeruzaléma, to znamená v návrat do života a k vítězství Kříže (srov. Žid 11,34).

Oba učedníci se totiž po setkání se Vzkříšeným vracejí, naplnění radostí, důvěrou a nadšením, připraveni svědčit. Vzkříšený je vzkřísil z hrobu jejich nevíry a žalu. Setkáním s Ukřižovaným Vzkříšeným našli vysvětlení a naplnění celého Písma, Zákona a Proroků; našli smysl zdánlivé prohry Kříže.

Kdo neprojde zkušeností Kříže až k Pravdě vzkříšení, sám se odsuzuje k beznaději. Nemůžeme se totiž setkat s Bohem, aniž bychom nejprve ukřižovali svoje omezené ideje o bohu, který je obrazem našeho chápání všemohoucnosti a moci.

Život. Setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem proměnilo život oněch učedníků, protože setkání se Vzkříšeným proměňuje každý život a dává plodnost jakékoli sterilitě. Vzkříšení totiž není víra zrozená v církvi, ale církev se zrodila z víry ve vzkříšení. Svatý Pavel říká: „Jestliže Kristus nevstal, marné je naše kázání, marná je naše víra.“ (1 Kor 15,14)

Vzkříšený jim zmizel z očí, aby nás naučil, že nemůžeme Ježíše držet v jeho historické viditelnosti: „Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“ (Jan 20,29; srov. 20,17) Církev má vědět a věřit, že On žije s ní a oživuje ji v Eucharistii, v Písmu a ve svátostech. Emauzští učedníci to pochopili a vrátili se do Jeruzaléma, aby se podělili s ostatními o svoji zkušenost: „Viděli jsme Pána... Ano, opravdu vstal z mrtvých!“ (srov. Lk 24,34)

Zkušenost emauzských učedníků nás učí, že je k ničemu hojná účast na bohoslužbách, pokud jsou naše srdce zbavena Boží bázně a jeho přítomnosti; k niče-

mu je modlitba obrácená k Bohu, pokud se nemění v lásku obrácenou k bratřím; k ničemu je hojná zbožnost, není-li živěna hojnou vírou a činorodou láskou; k ni-

čemu je péče o vzhled, protože Bůh hledí do duše a srdce (srov. 1 Sam 16,7) a oškliví si pokrytectví (srov. Lk 11,37-54; Sk 5,3-4). Před Bohem je lépe nevěřit než být nepravým věřícím, pokrytcem!

Pravá víra je taková, která nás činí více lidumilnými, milosrdnými, poctivými a lidskými; taková, která oživuje srdce a nabádá je, aby milovalo všechny nezištně, bez distinkcí a preferencí; taková, která nás vede, abychom v druhém neviděli nepřítele, kterého je třeba porazit, nýbrž bratra, kterého je třeba milovat, sloužit mu a pomáhat; taková, která nás vede, abychom šířili, bránili a žili kulturu setkání, dialogu, úcty a bratrství; dává nám odvahu odpouštět tomu, kdo nás uráží, podávat ruku tomu, kdo padl; oblékat toho, kdo nemá co na sebe; sytit hladového, navštěvovat

vězněného, pomáhat sirotkovi, dávat napít žízňavému, být oporou starému a tomu, kdo je v nouzi (srov. Mt 25,31-45). Pravá víra je taková, která nás podněcuje bránit práva druhých se stejnou silou a nadšením, s jakými bráníme ta svoje. Čím více se roste ve víře a poznání, tím více se totiž roste v pokoře a vědomí, že jsme maličci.

Draží bratři a sestry, Bohu se líbí pouze víra vyznávaná životem, protože pro věřícího je jediným přípustným extremismem láska! Jakýkoli jiný extremismus není od Boha a nelíbí se Bohu! Nyní se jako emauzští učedníci vrátíte do svého Jeruzaléma, to

znamená do svého každodenního života, ke svým rodinám, ke svojí práci a ke svojí drahé vlasti, naplnění radostí, odvahou a vírou. Nemějte strach otevřít svoje srdce světlu Vzkříšeného a dovolte Mu, aby proměnil vaši nejistotu v pozitivní sílu pro vás i pro druhé. Nemějte strach mít rádi všechny, přátele i nepřátele, protože žitá láska je silou a pokladem věřícího!

Panna Maria a Svatá rodina, která žila v této požehnané zemi, ať osvěcuje naše srdce a žehná vám a drahému Egyptu, který na úsvitu křesťanství přijal evangelizaci svatého Marka a vydal v průběhu dějin četné mučedníky a velký šik svatých a světic! *As Massih Kam / Bilhakika kam!* - Kristus vstal z mrtvých. Opravdu vstal z mrtvých!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Jan 14,15-21

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Pomocníka, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky, zase k vám při-

jdu. Ještě krátký čas, a svět mě už nevidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a je zachovává, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec, a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

Z duchovních deníků Alice Lenczewske

V předcházejících číslech Světla jsme čtenářům představili osobnost polské mystičky Alice Lenczewske (1934–2012). V Polsku vyšly její duchovní zápisky pod názvem Świadectwie (Svědectví), které na doporučení arcibiskupa Andrzeje Dzięgy byly prozkoumány teologickou komisí, jež uznala, že se shodují s naukou církve. Uvádíme zde úryvky z poselství Pána Ježíše sděleného mystičce.

V čem spočívá Boží milost?

† Pohleď, Mé dítě: celý svět je ve Mně. I ty, malinký prášek v tom světě, jsi ve Mně – milovaná, vytoužená, ochraňovaná. Podívej se: Jsem celý pro tebe. Nikdo a nic tu moji lásku nezmenší. Má všemohoucnost spočívá také v tom, že jsem celý pro každé svoje dítě. Každý má celou moji lásku, celou moji nádhuru! Jsem nedělitelný – ačkoliv jsem pro všechny. Toužím tě tak naučit milovat a přijímat lásku: Každému dávat plnost lásky a přijímat dar lásky beze strachu, že ti ho někdo vezme, ubere z něj. Láska nemá žádné hranice a nikdy jí nebude chybět: ani té, kterou dostáváš, ani té, kterou dáváš. Dávej štědrým srdcem a štědrým srdcem přijímej – s královskou hojností, protože královský dar dostáváš a královsky rozdáváš.

Proč je tak těžké milovat?

† Čistá láska je láska zbavená sebelásky. Celá tragédie lidstva a každého člověka je plodem sebelásky. Vy celým srdcem, celou myslí a všemi silami milujete sami sebe a to vás zaslepuje natolik, že sami sobě ubližujete. Nejvíce křivdíte sami sobě a v důsledku toho jiným. Všechno chcete dělat svým jménem a pro svoje jméno. Jste otroky sebe samých – tak svatý Pavel nazývá vaši smyslovost. A nejde mu o tělo, ale o zotročení ducha, který je následkem toho tak slepý, tak hluchý, že si nevšímá Pravdy a nepřijímá Dobro. Sám sebe obelhává a přijímá Zlo. Zdrojem vašich emocí je sebeláska a ony jsou tím řetězem, kterým vás spoutává satan.

Co dělat, když poznám pravdu o sobě?

† Je třeba snášet i pravdu o sobě, i čas, který tě pozvolna promění. Je třeba trvat v mé lásce a poddávat se všemu, co učiní má vůle. To, co se s tebou děje, je zbavování se smýšlení o sobě. Jestliže dosáhneš bodu „0“ – jestliže sejdeš až na dno pravdy o sobě, teprve tehdy začne skutečná cesta vzhůru ke Mně.

Dosud jsem s tebou sestupoval dolů, abys mohla odmítnout sebe: připoutání se k sobě, osobní ambice – souhrnně připisování si nějaké hodnoty a nějakých možností.

Důvěřuj Mně a cestě, kterou tě vedu. Odvážně sejdí dolů a nezoufej nad tím, co vidíš. Jsem s tebou, přilni ke Mně ještě víc. V mé náruči budeš lépe snášet to, co ti budu ukazovat ve tvém vlastním srdci. Neboj se. Já tě miluji, a proto tě provázím zákoutími tvého srdce, o kterých jsi dosud nevěděla. Nesnaž se to uspěchat. Všechno je zapotřebí důkladně prohlédnout a odstranit, co je potřeba, aby mohl být postaven oltář lásky.

Můžeme proměnu uskutečnit sami?

† Nemysli si, že od tebe žádám samostatnost. Víím, že jsi slabá. Každý z vás je slabý, a to mnohem víc, než si připouští. Proto Já stále nad vámi bdím a starám se o vás, chci vás nasměrovávat, vedu vás. Není třeba mi to ztěžovat. Je zapotřebí se ptát, prosit, doufat. Mám tolik milostí na rozdávání, ale váš nedostatek důvěry tomu brání. Čas je krátký. Chci rozdat svoje milosti, chci vás posílit a připravit. Pospěš se si. Hodně ze Mne čerpejte, co nejvíce!

Od čeho začít?

† Modli se za schopnost prohlédnutí a života v pravdě, za uvolnění od sebe samé, abys mohla přijmout mé právo lásky a žít podle prvního přikázání, protože z něj vycházejí další a veškeré dobro. Modli se o to za jiné a nelituj obtíží a obětí, abys jim pomohla uvolnit se od slepoty, jakou dává zahleděnost v sebe. Ta je jako křivé zrcadlo znetvořující všechno, co jsem v člověku a ve světě udělal dobého a pěkného.

Modli se za to a vroucně pros, stále o to usiluj, poněvadž jenom Já tě mohu osvobodit, když s tím budeš souhlasit. Sama neuděláš nic a Já neudělám nic, jestliže bude chybět tvůj souhlas. A vykonám tím víc a tím rychleji, čím vroucnější bude tvoje volání a tvoje touha po Mně samotném, protože Já jsem Cesta, Pravda

i Život. Ve Mně je tvoje vysvobození a vysvobození těch, za které se přimlouváš.

Co dělat, když nepocítujeme Boží přítomnost při modlitbě?

† Vytrvej. Znáš tvoji duši, neboť v ní jsem. Znáš tvoji bolest i tvůj smutek. Vydrž v osamocení tak jako Já v Getsemane. Sjednoť se se Mnou. Nemusíš nic pocítovat, postačí, že víš a věříš. Buď trpělivá a odevzdaná tak jako moje Matka. Ona také čekala, stýskala si, vyhlížela. A mnohem více než ty byla tichá, odevzdaná, věrná až do konce. Buď také taková.

Má světla poznání a doteky lásky pomáhají – tomu je také třeba důvěřovat a nestarat se příliš. Milovat, svěřovat se Mi, stále doufat – naprosto ve všem.

Pánem času jsem Já. A vnější klid je potřebný k intenzivnímu vnitřnímu životu – k jeho obohacení. Což jsem nešel na poušť, abych se tam připravil na započítí díla spásy?

Jak vypadá Boží vedení v praxi?

† Každého vedu cestou odpovídající jeho možnostem. Tou nejlepší. Proto jsou cesty různé a není možné někomu závidět jeho cestu, jeho pocity či milosti. Každý dostává to, co je pro něj nejvhodnější a nejlepší, i kdyby to vypadalo jinak. Vy nedokážete plně rozeznávat. Proto Mi musíte důvěřovat a souhlasit s tím, co ve vašem životě činím. Souhlasit s radostí a s důvěrou, protože je to nejlepší ze všeho, co by mohlo být.

Čím je nebe, konec naší cesty?

† Nebe jsem Já. Když jsi v nebi, jsi už ve Mně bez ohraničení, jaké teď představuje tělo. Budeš se Mne dotýkat a stýkat se se Mnou celým svým bytím a všechno v tobě bude nebem: radostí a vnímáním stále rostoucí plnosti. A obdivem stále dokonalejším. Mírem a útěchou. Stále bude absolutní radost, krása dokonalá, intenzivně a nepřetržitě bohatší. Nasycení štěstím. Budeš přijímat lásku a budeš milovat, budeš toužit milovat.

Z Miujcie się! 2/2016 přeložila -vv-

Lucie vypráví o Fatimě (3)

Při příležitosti 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě předkládáme čtenářům Světla vzpomínky jedné z vizionářek, sestry Lucie dos Santos, které vyšly svého času v českém překladu v knize Františka Presse „Děvečky Boží“. Text je redakčně upraven a doplněn kromě původních také o poznámky redakce Světla.

Malí pasáčci

Bylo mi tedy svěřeno naše stádo. Novinka, že začínám pastevecký život, se rychle rozšířila mezi malými pasáčky, a téměř všichni mi přišli nabídnout, že mě budou doprovázet. Všem jsem řekla své ano, a se všemi jsem se domluvila, že s nimi půjdu na pastvu. Druhého dne bylo celé okolí zaplněno pasáčky a jejich stády. Byl jich úplný mrak, ale já jsem se uprostřed tolika halekání necítila dobře. Vyvolila jsem si tedy z nich za společníky tři děvčátka, a aniž jsem něco řekla ostatním, domluvila jsem se s nimi, že půjdeme na pastviny ležící na druhé straně. Vybrala jsem si Terezu Matiasovou, její sestru Marii Rosu a Marii Justinu. Následujícího dne jsme se se svými stády odebraly na horu zvanou „Cabeço“. Šly jsme na svah hory obrácený na sever. Pod našima nohama leželo rozlehlé území porostlé stromy a sestupující k planině s olivovníky, duby a borovicemi. K polednímu jsme pojedly, načež jsem vyzvala své společnice, aby se se mnou pomodlily růženec, což přijaly s dobrým srdcem. Sotva jsme však začaly, uviděly jsme přímo před našima očima jakousi postavu jakoby visící ve vzduchu nad stromy, postavu podobající se soše ze sněhu, kterou sluneční paprsky jakoby zprůhledňovaly: „Co je to?“ ptaly se trochu vystrašeně mé společnice.

„Nevím!“

Pokračovaly jsme v modlitbě s očima upřenými na postavu, která zmizela, hned jak jsme skončily. Podle svého zvyku jsem se rozhodla, že nic neřeknu. Ale mé družky ihned po návratu domů vyprávěly svým rodinám, co se stalo. Novinka se rozšířila. Jednoho dne, právě když jsem se vracela domů, se mě matka zeptala: „Poslyš, říkají, že jsi tam viděla kdovíco. Co jsi vlastně viděla?“

„Nevím.“ A protože jsem to nedovedla vysvětlit, připojila jsem: „Vypadalo to jako nějaká osoba zahalená do prostěradla.“ Chtěla jsem ještě říci, že jsem nemohla rozpoznat její rysy, a tak jsem pro-

hlásila: „Nebylo jí vidět ani oči ani ruce.“ Matka to shrnula s opovržlivým gestem: „Dětinské hlouposti!“

Za nějaký čas jsme s našimi stády přišly znovu na stejné místo a stejná věc se opakovala stejným způsobem. Mé společnice opět vyprávěly, co se událo. Po jisté době se opakoval stejný úkaz. Moje matka tak už potřetí slyšela vyprávět jinými lidmi o takové události, aniž já sama jsem se ji doma o tom zmínila. Poněkud nespokojena mě proto zavolala a zeptala se: „Podívejme se! Co říkáte, že tam vidíte?“

„Nevím, maminko, nevím, co to je.“ Mnozí lidé se nám začali posmívat. A protože jsem od svého prvního přijímání byla častokrát jakoby pohlcena vzpomínkami na to, co se tehdy událo, mé sestry se mě poněkud pohrdavě tážávaly: „Vidíš zase někoho zahaleného do prostěradla?“

Tyto postoje a tato pohrdlivá slova se mě velice dotýkaly, neboť jsem až dosud byla zvyklá jen na laskání. Ale to zatím ještě nic nebylo. Nevěděla jsem, co mi dobrý Bůh vyhrazuje pro budoucnost.

Zjevuje se anděl

V té době František a Hyacinta žádali své rodiče o povolení, aby mohli začít hlídat stádo, a obdrželi ho. Opustila jsem tedy své ostatní dobré druhy a nahradila jsem je bratrancem a sestřenicí, Františkem a Hyacintou. Oba malí se totiž těžce smířovali s nepřítomností své dřívější společnice. Bez ustání tedy znovu a znovu si na své matce vyprošovali, aby je také nechala hlídat stádo. Moje teta, snad proto, aby se zbavila jejich ustavičného žadonění, jim svěřila hlídání malého stáda ovcí, přestože byli ještě malí. Příběhli mi oznámit novinu s rozzářenými tvářemi a bylo rozhodnuto, že každý den dáme obě stáda dohromady. Stádo, které odešlo první, počkalo na druhé u „Barreira“, jak jsme nazývali rybníček na úpatí kopce. Jakmile jsme byli pohromadě, rozhodli jsme, na kterou pastvinu se ten den vydáme, a vyšli jsme tam šťastni a spokojeni, jako bychom šli na slavnost.

Ovce k nám přilnuly, protože jsme jim často dávali svoje jídlo. A tak, když jsme došli na pastvu, mohli jsme si spokojeně hrát. Nevzdalovaly se od nás.

Hyacinta velice ráda naslouchala, jak se po údolích rozléhá ozvěna jejího hlasu. A tak mou nejoblíbenější kratochvílí bylo, že jsme se usadili na vyvýšeném skalisku na vrcholku jedné hory a silným hlasem volali různá jména. Jméno, které se nejlépe ozývalo, bylo jméno Maria. Někdy Hyacinta tak přeřikávala celý Zdravas. Další slovo vždycky vyslovila tehdy, až ozvěna prvního zanikla.

Rádi jsme také zpívali písně. Mimo světské písně, které jsme bohužel také dobře znali, Hyacinta ráda zpívala hlavně několik mariánských písní a „Andělé, zpívejte se mnou“.

Velmi jsme také lnuli k tanci. Jakmile jsme zaslechli, že jiní pasáčci hrají na svoje hudební nástroje, dali jsme se do tance. Hyacinta pro to měla zvláštní talent, přestože byla ještě malá.

Doporučovali nám, abychom se po jídle modlili růženec. Ale protože se nám zdálo, že máme příliš málo času ke hře, vymysleli jsme si pěkný způsob, jak se ho pomodlit co nejrychleji: Probírali jsme zrnka růžence tak, že jsme ke každému říkali jen „Zdravas, Maria“, „Zdravas, Maria“, „Zdravas, Maria“. Když jsme došli na konec desátku, po větší přestávce jsme řekli: „Otče náš“ a nic víc. Tak jsme tedy růženec skončili za okamžik.

Jednoho krásného dne⁽¹⁾ jsme se se svými ovečkami odebrali na pozemek patřící mým rodičům a ležící pod horou, o níž jsem už mluvila, a to na její východní straně. To místo se nazývá „Chousa Velha“. Dopoledne začalo drobně mrholit, trochu více, než kdyby padala rosa. Vystoupili jsme tedy po svahu hory, následováni ovcemi, a hledali nějaké skalisko, abychom se mohli schovat. Tak jsme tehdy poprvé vstoupili do požehnané prohlubně. Leží uprostřed olivového sadu, patřícímu mému příbuznému Anastasovi. Odtud je vidět vesničku, kde jsem se

narodila, dům mých rodičů, statky osad Casa Velha a Eira da Pedra. O zbytek olivového sadu, který se rozkládá až k oněm malým statkům, se dělí několik majitelů.

Zůstali jsme na tomto místě po celý den, i když už déšť ustal a opět se ukázalo jasné a krásné slunce. Pojedli jsme, pomodlili se růženec a dali se do hry v kaminky. Už jsme si tak hráli nějakou dobu, když silný vítr zatřásl stromy a přiměl nás, abychom pozvedli oči a podívali se, co se děje, neboť počasí bylo klidné. Tu jsme spatřili, jak se k nám nad olivovníky přibližuje zrovna taková postava, o níž jsem už mluvila. Hyacinta a František ji dosud nikdy neviděli a já jsem jim o ní neříkala. Jak se k nám přibližovala, rozeznávali jsme její podobu lépe. Byl to mládenec čtrnácti- nebo patnáctiletý, bělejší než sníh, sluncem zprůhledněný jako krystal a velice krásný. Když se k nám přiblížil, řekl nám: „Nebojte se! Jsem Anděl Míru. Modlete se se mnou!“ A poklekl na zem, sklonil čelo až k zemi a dal nám třikrát opakovat tato slova:

„Můj Bože, věřím v Tebe, uctívám Tě, doufám v Tebe a miluji Tě! Prosím Tě, odpusť všem, kdo v Tebe nevěří, neuctívají Tě, nedoufají v Tebe a nemilují Tě.“

Pak povstal a řekl nám: „Modlete se takto! Ježíšovo a Mariino Srdce je pozorné k vašim prosbám!“ Tato slova se tak vryla do našeho ducha, že jsme je nikdy nezapomněli. Od té chvíle jsme strávili, takto sklonění, mnoho času jejich opakováním, často až do úplné vyčerpanosti. Svým příbuzným jsem hned připomněla, aby to dobře uchovali jako tajemství, a tentokrát mě, díky Bohu, poslechli.

Uplynul dosti dlouhý čas. Jednoho letního dne, zrovna když jsme trávili hodiny poledního horka doma a hráli si na poklopu studny, kterou moji rodiče měli na pozemku domu, náhle jsme před sebou spatřili tutéž postavu, téhož anděla, jak mi aspoň připadalo. Řekl nám:

„Co děláte? Modlete se. Hodně se modlete. Přesvaté Srdce Ježíšovo a Mariino má s vámi úmysly milosrdenství. Bez ustání nabízejte Nejvyššímu modlitby a oběti.“

Zeptala jsem se: „Jakým způsobem se máme obětovat?“

„Ze všeho, z čeho jen budete moci, nabízejte Bohu oběť jako nápravný čin za hříchy, jimiž je urážen, a jako prosbu

Římskokatolická farnost Klášterec nad Orlicí a Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové srdečně zvou na **SETKÁNÍ PŘÁTEL ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ dne 10. června 2017 v Klášterci nad Orlicí**. Tématem setkání bude: **Anička a Fatima**. Když Anička Tomanová nesla v roce 1953 největší kříž – předčasné úmrtí své maminky, která jí byla nepostradatelnou ošetřovatelkou i láskyplnou společnicí, kanovník Antonín Stříž Aniče řekl: „Ty jsi druhá Fatima.“ To mělo znamenat, že Anička věrně naplňuje výzvu a přání Panny Marie při zjeveních ve Fatimě, aby se malí vizionáři i ostatní věřící horlivě modlili a obětovali především za obrácení hříšníků. V tom je i nám Anička velkým vzorem a povzbuzením k velkodušnému uposlechnutí hlasu Matky Boží z Fatimy.

Program setkání: 10.00 hod. – pontifikální mše svatá ve starobylém kláštereckém kostele Nejsvětější Trojice (hlavní celebrant Mons. Jan Paveš Lenga MIC, emeritní arcibiskup Karagandy. Dále: pobožnost u hrobu Anny B. Tomanové • společné občerstvení v místní sokolovně • slovo k fatimským událostem – Ing. Hana Frančáková z Koclířova, členka mezinárodní rady Světového apoštolátu Fatimy • proslov Mons. Jana Pavla Lengy MIC (tlumočený do češtiny) • vzpomínka P. Antonína Bachana na společnou pouť kněží P. Františka Kliky, P. Antonína Bachana a tehdejších bohoslovců a dnešních kněží P. Františka Mráze, P. Filipa M. A. Stajnera a P. Pavla Čtvrtečky spolu s dalšími třemi laiky do Fatimy v roce 1988, ještě za komunistické totality • svědectví o příměluvách Aničky • svátostné požehnání. Předpokládaný konec setkání je asi v 17.00 hod.

Přijďte podpořit ve spojení s Aničkou své duchovní úsilí i obnovu našeho národa a církve a prožít, že „obec věřících má jedno srdce a jednu duši v Bohu“!

Informaci o možnosti společné dopravy z různých oblastí podá Mgr. Simona Nagyová na tel. 777 882 197. **Zájemci o zajištění dopravy od vlaku či linkového autobusu** (Žamberk, Letohrad, příp. Ústí nad Orlicí) a zpět se mohou obrátit na pana Jaroslava Kubíčka na tel. 732 662 893.

o obrácení hříšníků. Přivolávejte takto vaši vlastní mir. Jsem jejím strážným andělem, Andělem Portugalska. A především snažte se odevzdaností utrpení, které vám Pán sešle.“

Opět uběhl nějaký čas. Jednoho dne jsme šli zase pást naše stáda na pozemek patřící mým rodičům. Když jsme se najedli, rozhodli jsme se, že se půjdeme pomodlit do jeskyně, která se nachází na opačné straně kopce. Hned jak jsme tam dorazili, dali jsme se do opakování andělovy modlitby. Nevím, kolikrát jsme už tuto modlitbu opakovali, když jsme nad sebou spatřili zazářit neznámé světlo. Vstali jsme, abychom se podívali, co se to děje, a uviděli jsme anděla, držícího v levé ruce kalich, nad kterým se vznášela hostie, z níž do kalichu padalo několik kapek krve. Anděl ponechal kalich vznášet se ve vzduchu, poklekl vedle nás a třikrát nám dal opakovat:

„Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Svätý Duchu, hluboce se Vám klaním a nabízím Vám nejdraší Tělo, Krev, Duši a Božství Ježíše Krista, přítomného ve všech svatostáncích světa, k nápravě urážek, svatokrádeží a lhostejnosti, kterými je on sám urážen, a prostřednictvím ne-

konečných zásluh jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkrvněného Srdce Mariina Vás prosím o obrácení ubohých hříšníků.“

Potom anděl povstal a vzal do svých rukou kalich a hostii. Mně dal svatou hostii a Krev rozdělil mezi Hyacintu a Františka se slovy: „Vezměte a pijte Tělo a Krev Ježíše Krista, tolik uráženého nevděčnými lidmi. Napravte jejich zločiny a potěšte svého Boha!“ A opět poklekl na zem a spolu s námi opakoval třikrát stejnou modlitbu: „Nejsvětější Trojice...“ a pak zmizel. My jsme zůstali v téže poloze a stále jsme opakovali táž slova. Když jsme se zvedli, zjistili jsme, že už se smráká a že už je čas k návratu domů.

(Pokračování)

Z knihy František Press: Děvečky Boží. Mariánské nakladatelství, Brno 1992 (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Patrně to bylo na jaře roku 1916. Děti neznaly vůbec kalendář, a tak nelze jednotlivé události časově upřesnit.

Naše milá Paní z Fatimy, Matka všech národů

Zpráva z Karagandy (Kazachstán)

Milí čtenáři a dobrodinci katedrály v Karagandě! Mnozí z vás, kteří jste sledovali vznik tohoto poutního místa od začátku (od roku 2004) a dále je podporujete svými dary, chcete být informováni o vývoji na tomto místě. Musím říci, že jsem po dlouhou dobu nedostal žádné informace. Ale nyní jsem dostal dlouhý dopis od biskupa Adelia Dell'Ora z Karagandy, který popisuje nejnovější tamější události, i když už nejsou úplně aktuální. Pokuším se je pro vás shrnout.

Nejprve nám biskup předává přání do nového roku a děkuje srdečně za peněžitou podporu, kterou mu posíláme, abychom mu pomohli vyrovnat hlavní náklady na provoz katedrály. Jenom vytápění stojí asi 1700 euro na jeden zimní měsíc, což představuje značnou sumu, kterou je naprosto nemožné hradit jenom z příspěvků věřících, od nichž má většinou jen skromný příjem. V roce 2016 dosáhla naše podpora díky vašim darům 8000 euro.

Potom biskup píše o významné události, která ovlivnila poutní místo v roce 2016: o blahorečení P. Władysława Bukowińskiego, kněze, který se narodil na Ukrajině a zemřel v Kazachstánu (1904–1974). To se konalo 11. září minulého roku, přesně týden po svatořečení Matky Terezy v Římě. Tento svatý kněz, který se narodil v mariánském poutním místě Berdyčivu blízko Kyjeva, byl vysvěcen na kněze v roce 1931 stejným biskupem (Msgr. Sapiehou), který vysvětil na biskupa o několik roků později Karola Wojtyłu, našeho uctívaného svatého Jana Pavla II. V roce 1940 byl bolševiky zatčen a odsouzen na osm let do pracovního tábora. Dne 23. června 1941 unikl zázračným způsobem zastřelení, když mnoho jeho spoluvězňů zahynulo kulkami. On stál u nich a uděloval jim absoluci. Potom byl osvobozen při napadení Ukrajiny Hitlerovým vojskem. Mohl opustit vězení a převzít duchovní službu v katedrále v Lucku, kde se staral o velké množství židovských dětí, jakož i o uprchlíky a válečné zajatce, obstarával pro ně jídlo a připravoval je k přijetí svátostí.

Samozřejmě tím jeho křížová cesta nekončila, protože po příchodu Rudé armády, která znovu ovládla zemi, byl opět uvězněn v žaláři v Kyjevě spolu s biskupem z Lucku a ostatními kněžími. Obviňovali ho, že je špiónem Vatikánu a že provozuje ilegální duchovní aktivity. Byl tehdy odsouzen bez soudního procesu k trestu 10 let nucených prací a poslán do měděných dolů v Kazachstánu. Zařídil si to tak, že každé ráno mohl na kolenou slavit mši svatou před prknem, které mu sloužilo jako postel, zatímco všichni ostatní ještě spali, a využíval každé příležitosti, aby mohl vykonávat svoji kněžskou službu. Navštěvoval zajatce v táborové nemocnici, uděloval jim svátosti a kázal v různých řečech (mluvil plyně polsky, rusky, ukrajinsky a německy). Jak napsal ve svých pamětech: „Bůh jedná skrze ateisty, kteří mě poslali sem, kde on tak nálehavě potřebuje kněze.“

Celkově strávil P. Bukowiński v gulu 13 let, 5 měsíců a 10 dnů.

V srpnu 1954 byl z tohoto tábora vysvobozen a poslán do Karagandy do domácího vězení, kde pracoval jako domovník v jednom podniku důlních staveb. Byl tehdy prvním katolickým knězem, který působil po skončení druhé světové války v této oblasti, kde byla velká skupina katolíků polského a německého původu. Samozřejmě vykonával svoji službu v podzemí,

Bl. Władysław Bukowiński

křtil, připravoval děti na zpověď a první svaté přijímání a sezdaval dospělé. Často se stávalo, že věřící urazili 300 kilometrů, aby se u něho vyzpovídali a zúčastnili se mše svaté, která se sloužila tajně po bytech, ve kterých zatemnili okna.

P. Bukowiński se v roce 1955 rozhodl, že se nevrátí zpátky do Polska, i když se mu tato možnost nabízela, nýbrž přijal sovětské občanství, aby zůstal až do smrti u svých oveček. Podařilo se mu získat malý domek u Karagandy, který přeměnil v kapli. Ovšem domek byl o rok později zavřen a on sám byl potřetí internován a obžalován, že zřídil kostel a prováděl mezi dětmi a mládeží protisovětskou propagandu. Hájil se sám, bez právního zástupce, a udělal na soudce takový dojem, že ho odsoudili místo původně plánovaných 10 let jenom na 3 roky nucených prací.

Po těchto třech letech začal znovu svoji činnost duchovního v dokonalé důvěře v Boží prozřetelnost. Byl pevně přesvědčen o tom, že ho tam Bůh poslal. Prošel tedy celou zemi a došel až do Tádžikistánu, který je vzdálený od Karagandy 2000 kilometrů! Vrátil se třikrát do Polska, aby se tam nechal léčit, a setkal se s kardinálem Wojtyłą. Zemřel 3. prosince 1974, vyčerpán svým mnohaletým vězněním a neúnavným apoštolátem. Zpráva o jeho smrti se rychle rozšířila po celé zemi a vyvolala všeobecný smutek. Byl pohřben P. Kuczińským a P. Köhlerem za účasti velkého počtu věřících.

Relikvie P. Bukowińskiego byly při jeho blahorečení přeneseny z dřívější „katedrály“ sv. Josefa do krypty nové katedrály, kde se uchovávají ve velmi krásném a cenném relikviáři. Dřívější „katedrála“ byla skromná stavba, jejíž povolení dosáhla významná katolická komunita na sovětských úřadech na konci 70. let – absolutně jediná výjimka v Sovětském svazu!

Papež František pověřil kardinála Angela Amata, prefekta Kongregace pro svatořečení, aby se ujal blahorečení, kterého se zúčastnilo 15 biskupů, asi 150 kněží a více než 1000 věřících. Katedrála i krypta byly zcela zaplněny. Mnoho poutníků

přišlo z Ruska, Ukrajiny, Polska, Německa, Slovenska a Itálie. Byli přítomni také diplomaté, ministři a jiní zástupci těchto zemí. K čestným hostům patřili předseda kazašského senátu, ministr výboru pro náboženství, ministr kultury a sportu, guvernér oblasti Karagandy a přirozeně i starosta města a ortodoxní biskup a imám mešity tohoto kraje. Slavnost byla přenášena živě místní televizí Karagandy, která se k tomuto účelu spojila s polským vysílačem Radia Maryja, asi do čtyřiceti zemí.

Přítomní kněží, kteří o to poprosili, dostali ostatky blahoslaveného a zaslali je také do mnoha zemí, dokonce do Jižní Ameriky. Bylo vytištěno 6000 exemplářů čtyř různých obrazů s relikviemi blahoslaveného, jakož i tři životopisy a brožury v sedmi jazycích. [...]

Tímto uzavírám zprávu z dokumentace, kterou mi umožnil biskup Dell'Oro. Velmi budou vítány i nadále vaše dary, aby se podpořil život v této katedrále, která je všemi obdivována. Návštěvníci všech náboženských vyznání tam přicházejí ve velkém počtu, zvláště na varhanní koncer-

Zjevení Královny míru pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti, vyběžím vás, ať se modlíte, ne žádajíce, ale přinášejíce obět' – obětující se. Vyzývám vás ke zjevení pravdy a milosrdné lásky. Já prosím svého Syna za vás, za vaši víru, která se ve vašich srdcích stále více zmenšuje. Prosím ho, aby vám pomohl Božským Duchem, jako vám i já chci pomoci mateřským duchem. Děti moje, musíte být lepší. Jenom ti čistí, pokorní a naplnění láskou udržují svět – zachraňují sebe i svět. Děti moje, můj Syn je srdcem světa. Je zapotřebí ho milovat a prosit, a ne stále znovu zrazovat. Proto vy, apoštolové mojí lásky, rozmnožte víru v srdcích lidí svým příkladem, svojí modlitbou a milosrdnou láskou. Já jsem při vás, já vám pomohu. Modlete se, aby vaši pastýři měli co nejvíce světla, aby mohli rozsvítit všechny ty, kteří žijí ve tmě. Děkuji vám.“

2. května 2017

ty, které se tam pořádají od konce března do konce října dvakrát za měsíc. Tehdy je katedrála obsazena do posledního místa jak katolíky, tak také protestanty, ortodoxními nebo muslimy, nepočítaje nevěřce, kteří jsou přitahováni krásou hudby. Mons. Athanasius Schneider byl od počátku přesvědčen, že tyto koncerty jsou podivuhodným nástrojem evangelizace. Jak říkal Dostojevskij: „Krása zachrání svět.“ Zde je to krása katedrály naší Milé Paní z Fatimy – Matky všech národů a krása hudby tohoto podivuhodného nástroje původem z Rakouska. Svěťujme bla-

hoslavenému Władysławu Bukowińskému starost, aby chránil toto poutní místo. Bůh ať vám požeňná a chrání vás.

André Charton, 11. 1. 2017

Z Maria heute 4/2017 přeložil -mp-

Dary můžete poukázat na toto (francouzské) konto:

Banque CIC, Epinal
IBAN:

FR76 3008 7336 5100 0692 7190 169
BIC: CMCIFRPP

Biskupský znak a heslo Mons. Martina Davida

Generální vikář ostravsko-opavské diecéze Mons. Martin David prezentoval svůj budoucí biskupský znak a heslo. Oba tradiční symboly biskupské služby bude používat po svém biskupském svěcení, které přijme v neděli 28. května v ostravské katedrále Božského Spasitele.

„O tvorbu biskupského znaku jsem požádal heraldika Jana Oulíka, který připravil několik návrhů a jeden z nich se mi líbil natolik, že jsem se pro něj rozhodl. Hlavní symboly na znaku jsou dva – hvězda a písmeno M. Hvězda je symbol mariánský – Maria, Hvězda jitřní – a připomíná mé datum narození a čtyři mariánské kostely mého života: farní kostel v Ženklavě, kde jsem byl pokřtěn; kostel ve Veřovicích, kde jsem přijal svátost biřmování; konkatedrálu Panny Marie v Opavě – místo jáhenského svěcení i první farnost, kde jsem působil jako kaplan; a pak je to kostel ve Stěbořicích, kde jsem byl farářem,“ uvedl Martin David.

Heraldik Jan Oulík zakomponoval do štítu znaku nejen modrou mariánskou barvu, ale také uncíální písmeno M, které je symbolem křestního jména nově-

ho biskupa. „Písmeno M je rozpůleno na dvě barvy, bílou a červenou, připomíná rozpůlený plášť svatého Martina, o který se rozdělil s chudákem,“ dodal

Martin David. Zlatá, modrá, červená a bílá barva odkazuje také na diecézní znak, který používá stejnou barevnou kombinaci.

Za biskupské heslo zvolil Mons. Martin David větu z prologu Janova evangelia: „Slovo se stalo tělem.“ (Jan 1,14)

„Je to pro mě fascinující okamžik dějin, kdy se Bůh stává člověkem. Naše spása se uskutečňuje díky vtělení Božího Syna – díky Slovu, které se stalo tělem. A to vše se odehrává za souhlasu a spolupráce Panny Marie. Je to pro mě stálá výzva, aby se Slovo stávalo tělem i skrze mne. Tuto biblickou událost si liturgicky připomínáme 25. března o slavnosti Zvěstování Páně a pro mě je to od letoška den, kdy jsem se poprvé dověděl o svém jmenování. Nakonec je to pro mě také připomínka Eucharistie, ve které se také na oltáři Slovo stává tělem,“ dodal Mons. Martin David.

Podle www.doo.cz

Suma o darech svatého Josefa (68)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XII: Dar sedmi darů Ducha Svatého (Dokončení)

Nakonec je třeba pojednat o daru bázně.⁽¹⁾ Známe troji bázeň: otrockou, která v hříšníkově a budoucím spravedlivém předchází daru Ducha Svatého; počáteční, která se v něm rodí po vlití milosti Ducha Svatého; a čistou, která nepřestává být spolu s láskou. Otročká bázeň je tak nazývána, protože se podobá bázni otroka před pánem: bojí se totiž urazit Boží zrak, aby od Boha nebyla potrestána. Toto je bázeň, o níž se říká ve 4. kapitole Prvního Janova listu (v. 18): „Strach nemá v lásce místo.“ A svatý Augustin ve svém komentáři k Janovu listu praví: „Jako jehla uvádí niť, tak bázeň uvádí lásku.“⁽²⁾ Ta-

kovou bázeň Josef od sebe odvrhoval: byl totiž dobrý a bál se hřešit ne ze strachu z trestu, nýbrž z lásky ke ctnosti. Věděl sice, že Boží trest je přísný a že je hrozné upadnout do rukou trestajícího Boha,⁽³⁾ avšak zraněn Boží láskou utkvívá zrakem myslí na paprscích této božské lásky a zapomínal na tresty. Proto Josefova bázeň vzhledem k hříchu byla počáteční, o níž se říká v 8. kapitole knihy Přísloví (v. 13): „Kdo se bojí Hospodina, nenávidí zlo.“ Tato bázeň je ve srovnání s čistou bázní nedokonalá, ale tím, jak se den za dnem stává dokonalejší, přetváří se sama v čistou bázeň. Tuto čistou bázeň nazývá apoštol Pavel synovskou, když v 8. kapitole listu Římanům (v. 15) píše: „Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: »Abba, Otče!«“ Svatý Augustin praví, že tato čistá bázeň se podobá bázni nejčistější snoubenky, jež se vyhýbá tomu, aby v čemkoliv urazila snoubence, a obává se pouze umenšení své lásky.

Dva jsou úkony této bázně: prvním je bát se být oddělen od Boha a druhým

je Boha uctívat a ctít. Je to úcta smíšená s láskou. Nepochybujeme, že toto je bázeň, kterou Josef nejvýš vynikajícím způsobem zářil. Tato bázeň totiž se rodí z lásky, neboť láska je jejím kořenem. A tak kvůli nejvroucnější lásce, kvůli přehojné práci a kvůli přecistému Božimu kultu, jimiž Josef vynikal ve své obci, usuzujeme, že jeho bázeň dosáhla stupně čisté bázně. Puzení touto bázní obáváme se často i tam, kde je třeba se bát jen minimálně. Dobrým myslím je totiž vlastní, že se obávají viny také tam, kde vina není. Tím nechceme říci, že by tato bázeň působila něco zbytečného, ale to, že ti, kdo jsou touto bázní naplněni, se obávají přistoupit ke konání něčeho pochybného, dokud zcela jistě nevědí, že tímto jednáním neurazí Boha. Jim pak vychází na pomoc Boží

dobrota a poskytuje jim útěchu vnitřního světla. Proto se Josef bál vzít si Marii za svou ženu. Avšak anděl světla, který k němu přišel, řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha Svatého.“⁽⁴⁾ Podobně čistá bázeň plodí poznání věcí světa, neboť bázeň před Hospodinem je počátkem moudrosti⁽⁵⁾ a s touto moudrostí je stále spojená; vychází z ní také obdivuhodná rozvážnost, a to především v tom, co je třeba vykonat ve věcech týkajících se Božího kultu. Z toho důvodu podává evangelista o Josefovi tuto zprávu: „Když uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaus, bál se tam jít.“⁽⁶⁾ O pravé Josefově úctě vůči Kristu víme na základě jeho spravedlnosti, potvrzené Duchem Svatým v Písmu svatém,⁽⁷⁾ z mnohé práce, kterou pro Krista podstupoval, a z časté návštěvy chrámu, aby se klaněl Bohu: vždy měl ve zvyku jít na svátky vzhůru do Jeruzaléma.

Byl tedy Josef chrámem, v němž stále hořely lampy Ducha Svatého a jenž byl nesen sedmi vytesanými sloupy.⁽⁸⁾ Byl, pravím, jedním mužem, tj. jedinečným kvů-

li svému vyvolení, kvůli svému působení a kvůli následnému oslavení, jehož se chopilo sedm žen, tj. sedm darů Ducha Svatého, kvůli plodnosti znamenáných tímto jménem ženy. Ty s sebou přinesly šaty a jídlo, jimiž živi a zdobí duši.⁽⁹⁾

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) V předchozí části této kapitoly Sumy bylo pojednáno o tom, jak sv. Josef vynikal šesti ze sedmi darů Ducha Svatého, totiž darem moudrosti, rozumu, rady, síly, vědy a zbožnosti. Dnes bude tedy probrán poslední dar bázně Boží. [pozn. překl.]
- (2) Jedná se o volnou citaci z tohoto komentáře sv. Augustina: srov. *In Epistolam Ioannis ad Parthos*, tract. IX, 4, 15. In: *PL* 34, sl. 2047–2048 (čes. překl.: *Šestá patristická čítanka: Sv. Augustin: Výklad k Prvnímu listu sv. Jana*. Přel. Josef Novák. Praha: Česká katolická Charita, 1989, s. 78): „Sicut videmus per setam introduci linum, quando aliquid suitur; seta prius intrat, sed nisi exeat, non succedit linum: sic timor primo occupat mentem, non autem ibi remanet timor, quia ideo intravit, ut introduceret caritatem.“ („Když něco šijeme, navlékneme do jehly nit. Napřed projde jehla. Neprojde-li látkou, neprojde ani nit. Stejně tak napřed zaujme místo v duši bázeň, ale ne aby tam zůstala natrvalo, nýbrž aby tam uvedla lásku.“) [pozn. překl.]
- (3) Srov. Žid 10,31. [pozn. překl.]
- (4) Mt 1,20.
- (5) Srov. Př 1,7. [pozn. překl.]
- (6) Mt 2,22.
- (7) Srov. Mt 1,19: „Josef byl spravedlivý.“ [pozn. překl.]
- (8) Autor poté, co pojednal o sedmi darech Ducha Svatého u sv. Josefa, je přirovnává k sedmi chrámovým lampám (srov. Ex 25,37) a sedmi sloupům, jež tento chrám nesou (srov. Př 9,1). Samotný chrám je obrazem sv. Josefa. [pozn. překl.]
- (9) Jedná se o alegorický výklad Iz 4,1: „V ten den sedm žen uchopí jednoho muže a řeknou: »Samy se budeme živit, samy se budeme šatit, jenom nám dej své jméno, zbav nás hanby!«“ [pozn. překl.]

Pondělí 22. 5. 2017

6:05 My v Odrách 2014 **6:45** Poézia v obraze – Lubomír Rapoš **6:55** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **8:00** Buon giorno s Františkem **9:05** Krajané z Gerniku **9:40** Otec Karel Tinka, SDB **10:00** UNITED Report (5. díl): Odvaha **10:25** Missio magazin: Květen 2017 **11:25** Obnova Baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě **11:45** Bible pro nejmenší: Šalamoun **11:50** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá [L] **12:50** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **13:00** COP na Mohelnickém dostavníku 2014 (1. díl) **13:40** Příběhy odvahy a víry: Bud' vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **14:05** Ars Vaticana (22. díl) **14:15** Bud' vůle tvá **14:45** Noční univerzita: Doc. Pavel Nováček, CSc. – Budoucnost už není, co bývala **16:00** V souvislostech (186. díl) **16:20** Můj Bůh a Walter: Vykoupení **16:35** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Astrofotografie **17:20** 750 let Svinova **18:00** Můj chrám: Bob Fiedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha [P] **18:25** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **18:30** Bible pro nejmenší: Eliáš [P] **18:35** Víra do kapsy [P] **19:00** Vatican magazine (911. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:00** Dům nejen ze skla (22. díl) [L] **21:05** Opřu se o forbalovou hůl [P] **21:25** ARTBITR – Kulturní magazin (39. díl) **21:35** Terra Santa news: 17. 5. 2017 **22:00** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Opuštění **22:35** Vatican magazine (911. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:10** Soňa **23:30** Kulatý stůl: Společná Evropa – šance, přežitek? **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 23. 5. 2017

6:05 Koncert pro kardinála **7:40** Plavební stupeň Přelouč **7:55** Pod lampou **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** Vatican magazine (911. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **11:05** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Opuštění **11:45** Bible pro nejmenší: Eliáš **11:50** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum: Záznam homilie P. Jana Žaludy SDB [P] **12:15** UNITED Report (5. díl): Odvaha **12:45** Ars Vaticana (22. díl) **12:55** Libanonský odkaz **13:15** V souvislostech (186. díl) **13:40** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **13:50** Poslové naděje **14:25** Kulatý stůl: Společná Evropa – šance, přežitek? **16:00** Gojdič – láska nade všechno **17:05** Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média **17:20** Vše pro mého krále a královnu **17:50** Tajemství skla **18:00** Cirkus Noeland (34. díl): Roberto, Kekulín a kouzelné hodiny **18:30** Bible pro nejmenší: Daniel **18:35** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **18:40** Animované biblické příběhy: Lazar žije **19:15** Polabský lužní les **19:30** Zpravodajské Noeviny (867. díl): 23. 5. 2017 [P] **20:00** Živě s biskupem: biskup Tomáš Holub [L] **21:05** Terra Santa news: 17. 5. 2017 **21:30** Řeckokatolický magazin (111. díl) [P] **21:55** Post Scriptum: Záznam homilie P. Jana Žaludy, SDB **22:05** Cvrlikání (52. díl): Z hecu **23:15** Zpravodajské Noeviny (867. díl): 23. 5. 2017 **23:40** Outdoor Films s Josefem Lukášem (22. díl): Skialpinismus a hory jsou můj život **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 24. 5. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (867. díl): 23. 5. 2017 **6:25** Noční univerzita: Doc. Pavel Nováček, CSc. – Budoucnost už není, co bývala **7:40** Svatá země – Na druhé straně zdi **8:10** Vatican magazine (911. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:45** Příběh o Žofii **9:25** Ars Vaticana (22. díl) **9:40** Prímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Barma – Bezmezná naděje **11:15** Dobrý pastýř Msgr. Jesús Juárez, SDB **11:45** Bible pro nejmenší: Daniel **11:50** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR – Kulturní magazin (39. díl) **13:00** Princ, který si vybral Dona Boska **13:50** Bez tebe to nejde **14:55** Vietnam – zlatá klec **15:10** UNITED Report (5. díl):

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Odvaha **15:35** Zpravodajské Noeviny (867. díl): 23. 5. 2017 **16:00** Můj chrám: Bob Fiedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha **16:20** Velehrad v době nesvobody **16:45** Cvrlikání (52. díl): Z hecu **18:00** Můj Bůh a Walter: Církev **18:15** Bradi Barthová **18:30** Bible pro nejmenší: Jonáš **18:35** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **18:40** Tam, kde již 10 let naplňuji dny životem **19:00** Skryté poklady: Christian **19:30** Terra Santa news: 24. 5. 2017 [P] **20:00** Večer chval (61. díl): Schola – Lubina [L] **21:20** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví [P] **21:35** Příběhy odvahy a víry: Bud' vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **22:05** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou [P] **23:45** Generální audience Svatého otce [P] **0:25** Rozhovor s Mons. Dariem Vigaňo **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 25. 5. 2017

6:05 Víra do kapsy **6:20** Klapka s ... (103. díl): Petrem Baranem **7:45** Soucinná srdce **8:00** Po volání: S redemptoristy na Svaté Hoře **9:05** Ut intelligam corde – Porozumět srdcem **9:25** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **9:40** Terra Santa news: 24. 5. 2017 **10:10** Kulatý stůl: Společná Evropa – šance, přežitek? **11:45** Bible pro nejmenší: Jonáš **11:50** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace: Slavnost Nanebevstoupení Páně [L] **13:05** Koncert pro kardinála **14:40** Generální audience Svatého otce **15:20** Můj chrám: Bob Fiedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha **15:35** Opřu se o forbalovou hůl **16:00** Zpravodajské Noeviny (867. díl): 23. 5. 2017 **16:20** Řeckokatolický magazin (111. díl) **16:40** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **16:50** Gojdič – láska nade všechno **18:00** Animované biblické příběhy: Lazar žije **18:30** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **18:35** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **18:40** Ars Vaticana (23. díl) [P] **18:50** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **19:00** Večeře u Slováka: 7. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (868. díl): 25. 5. 2017 [P] **20:00** U VÁS (16. díl) [P] **21:05** Putování po evropských kláštích: Benediktinky z Loppem: Začít znovu **21:35** Zpravodajské Noeviny (868. díl): 25. 5. 2017 **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (868. díl): 25. 5. 2017 **0:25** Můj Bůh a Walter: Církev **0:40** Vatican magazine (911. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 26. 5. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (868. díl): 25. 5. 2017 **6:25** Bol som mimo: Od teraz po tvojom – Denis Blaho **7:30** Co je dobré vědět, když... **8:10** Můj chrám: Bob Fiedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha **8:25** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou **10:05** ARTBITR – Kulturní magazin (39. díl) **10:15** Dům nejen ze skla (22. díl) **11:20** Příběhy odvahy a víry: Bud' vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **11:45** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **11:50** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (23. díl) **13:00** Zimbabwe – Z temnoty **13:20** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní

a duševní zdraví **13:40** Výprava do divočiny: Gorily na dosah **15:10** Dobrý pastýř **15:40** Víra do kapsy **16:00** Zpravodajské Noeviny (868. díl): 25. 5. 2017 **16:20** COP na Mohelnickém dostavníku 2014 (1. díl) **17:00** Živě s biskupem: biskup Tomáš Holub **18:05** Dobrý pastýř **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **18:35** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **18:45** Můj Bůh a Walter: Církev **19:00** Putování po evropských kláštích: Benediktinky z Loppem: Začít znovu **19:25** Vít Kašparík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **20:00** Noemova pošta: Květen [L] **21:45** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory **22:00** Večeře u Slováka: 7. neděle velikonoční **22:30** Gojdič – láska nade všechno **23:40** Opřu se o forbalovou hůl **0:05** Večer chval (61. díl): Schola – Lubina **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 27. 5. 2017

6:05 Můj Bůh a Walter: Církev **6:20** Srdce pro Bangladéš **6:40** Zpravodajské Noeviny (868. díl): 25. 5. 2017 **7:00** Opřu se o forbalovou hůl **7:25** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **7:40** UNITED Report (5. díl): Odvaha **8:10** Cirkus Noeland (34. díl): Roberto, Kekulín a kouzelné hodiny **8:40** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **8:45** Animované biblické příběhy: Lazar žije **9:20** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **10:15** Mše svatá z baziliky Panny Marie na Sv. Hostýně: Pouť médií [L] **11:30** Večeře u Slováka: 7. neděle velikonoční **12:00** Angelus Domini **12:15** Papež František v Janově: Setkání s mládeží na putovním místě Guardia [L] **13:30** Terra Santa news: 24. 5. 2017 **13:55** Pod lampou **16:00** Cvrlikání (52. díl): Z hecu **17:05** Můj chrám: Bob Fiedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha **17:20** U VÁS (16. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **18:35** Sedmihlásky (125. díl): Vrtěné – Páso dívka páva, Keď sem išel kolem panské zahrady **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** 3P 2017: Kristem Propojení, Proměnění a Povolání [P] **19:30** V souvislostech (187. díl) [P] **20:00** Outdoor Films s Jiřím Horčíčkou a Radimem Zhořem (60. díl): Divočinou Aljašky [P] **21:35** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **22:35** V pohorách po horách (39. díl): Spišská plesa – Vysoké Tatry [P] **22:45** COP na Mohelnickém dostavníku 2014 (1. díl) **23:20** Návrat orla skalního do české přírody **23:55** Noční univerzita: Doc. Pavel Nováček, CSc. – Budoucnost už není, co bývala **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 28. 5. 2017

6:15 Řeckokatolický magazin (111. díl) **6:30** Ars Vaticana (23. díl) **6:40** Plnou parou do srdce Beskyd **7:20** U VÁS (16. díl) **8:25** Víra do kapsy **8:40** Večeře u Slováka: 7. neděle velikonoční **9:10** Andělka **10:00** Mše svatá z kostela sv. Anny v Radiměři u příležitosti 100. narozenin nejstarší farní hospodyně [L] **11:25** 3P 2017: Kristem Propojení, Proměnění a Povolání **11:45** ARTBITR – Kulturní magazin (39. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (187. díl) **12:40** Zpravodajské souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Outdoor Films s Jiřím Horčíčkou a Radimem Zhořem (60. díl): Divočinou Aljašky **15:00** Mše svatá – biskupské svění Mons. Martina Davida z katedrály Božského Spasitele v Ostravě [L] **17:35** Opřu se o forbalovou hůl **17:55** Sedmihlásky (90. díl): Když jsem byl malíčký pacholíček **18:00** Cirkus Noeland (9. díl): Roberto, Kekulín a karneval **18:30** Animované biblické příběhy: Nebeské království [P] **19:00** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **19:15** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy **19:25** UNITED Report (6. díl): Rozhodnutí **20:00** Benefiční koncert pro Nadaci Impuls: Praha – Kostel sv. Šimona a Judy [P] **21:30** V souvislostech (187. díl) **22:00** Živě s biskupem: biskup Tomáš Holub **23:05** Velehrad v době nesvobody **23:25** Ars Vaticana (23. díl) **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:35** Kousek nebe **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 22. 5. o 20:05 hod.: Krátke správy

Aktuálne denné spravodajstvo zo života veriacich z domova i zo sveta.

**Utorok 23. 5. o 17:05 hod.: Peter medzi nami
(Kresťanská nádej, Izaiáš 40,1-2.3-5)**

Katechézy pápežov.

Streda 24. 5. o 20:30 hod.: Quo vadis (Dejiny sa opakujú)

Ako riešili naše dnešné problémy v stredoveku: bohatstvo a chudoba, rodina, spravodlivosť a mier, duchovné hodnoty a náboženstvo, poslanie muža a ženy? Moderátor Marián Gavenda s hosťami historikom doc. Mgr. Vincentom Múskom, Ph.D., prodekanom FF UK, a filozofkou doc. PhDr. Marianou Szapuovou, Ph.D.

Štvrtok 25. 5. o 21:50 hod.: Na pamiatku pátra Werenfrieda, slaninového kňaza (dokument)

Páter Werenfried, nazývaný aj slaninový kňaz, odovzdaný Božej prozreteľnosti vždy našiel spôsob, ako pomáhať trpiacim. Svojou láskou a humorom si získal srdcia mnohých. Založil medzinárodnú nadáciu Pomoc trpiacej Cirkvi.

Piatok 26. 5. o 16:00 hod.: Godzone magazín

Relácia pre generáciu, ktorej ide o Božie kráľovstvo.

Sobota 27. 5. o 15:30 hod.: Luxáreň

Magazín zo zákulisia TV LUX naživo z košického sídliska KVP zo Svätynie Božieho milosrdenstva pri príležitosti akcie Otvárame nové dvere.

Sobota 27. 5. o 17:45 hod.: Svätá omša z Janova

Priamy prenos sv. omše z návštevy pápeža Františka v Janove.

**Nedeľa 28. 5. o 14:40 hod.: Môj názor
(Zmeny v pohľade na manželstvo)**

Americký sociológ z University of Texas Mark Regnerus s moderátorkou Janou Zlatohlávkovou.

**DOMOV SV. JOSEFA V ŽIRČI
u Dvora Kráľové nad Labem**

stredisko Oblastní charity Červený Kostelec **hľadá nové kolegy a kolegyně na tyto pozice: VŠEOBECNÁ SESTRA / ZDRAVOTNICKÝ ASISTENT**

Požiadavky: • všeobecná sestra/ asistent dle § 5 zákona č. 96/2004 Sb. • osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu výhodou • zdravotní způsobilost a bezúhonnost • pozice vhodná i pro absolventy.

FYZIOTERAPEUT / FYZIOTERAPEUTKA

Požiadavky: • platnou registraci (práce bez dohledu) • uvítáme jakékoliv vzdělání s neurologickým zaměřením – Vojtova metoda, synergická reflexní terapie, sensomotorická stimulace, propioceptivní neuromuskulární facilitace.

DALŠÍ PŘEDPOKLADY PRO OBĚ PROFESE:

empatický vztah k lidem, schopnost porozumět a pomáhat • spolehlivost, schopnost týmové práce, ochota vzdělávat se • čistý trestní rejstřík

NABÍZÍME: • příjemné pracovní prostředí a dobrý kolektiv v ojedinelém zdravotnickém zařízení • smysluplnou práci pro ty, kteří chtějí pomáhat • platové podmínky dle předpisů platných v organizaci • možnost dalšího vzdělávání • zaměstnanecké benefity, 5 dní dovolené navíc • možnost ubytování.

Kontakt: Marie Vondráčková, personalistka, tel. 491 610 316, vondrackova@hospic.cz.

Liturgická čtení

Neděle 21. 5. – 6. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 8,5-8.14-17
Ž 66(65),1-3a.4-5.6-7a.16+20
Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země! Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Petr 3,15-18
Ev.: Jan 14,15-21

Pondělí 22. 5. – nezávazná památka sv. Rity z Cascie (v brněnské katedrále: slavnost Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 16,11-15
Ž 149,1-2.3-4.5-6a+9b
Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,26-16,4a

Úterý 23. 5. – ferie

1. čt.: Sk 16,22-34
Ž 138(137),1-2a.2bc-3.7c-8
Odp.: 7c (*Zachraňuje mě tvá pravice, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,5-11

Streda 24. 5. – ferie

1. čt.: Sk 17,15.22-18,1
Ž 148,1-2.11-12.13-14a.14bc
Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy. Nebo: Aleluja.*
Ev.: Jan 16,12-15

Čtvrtek 25. 5. – slavnost

Nanebevstoupení Páně
1. čt.: Sk 1,1-11
Ž 47(46),2-3.6-7.8-9
Odp.: 6 (*Bůh se vznáší za jásetu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: Ef 1,17-23
Ev.: Mt 28,16-20

Pátek 26. 5. – památka sv. Filipa Neriho

1. čt.: Sk 18,9-11
Ž 47(46),2-3.4-5.6-7
Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,20-23a

Sobota 27. 5. – nezávazná památka sv. Augustina z Canterbury (v plzeňské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 18,23-28
Ž 47(46),2-3.8-9.10
Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,23b-28

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. KVĚTNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 5.		PO 22. 5.		ÚT 23. 5.		ST 24. 5.		ČT 25. 5.		PÁ 26. 5.		SO 27. 5.			
Antifona	518	582	518	582	518	582	518	582	632	711	1722	1941	642	722		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	518	582	518	582	518	582	518	582	632	711	1723	1941	642	722		
Antifony	611	687	935	1046	950	1062	965	1079	633	712	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	611	687	615	692	618	695	621	699	633	712	1724	1942	649	730		
Antifona k Zach. kantiku	611	688	615	692	618	695	622	699	633	712	1724	1943	649	730		
Prosby	612	688	615	692	619	696	622	699	633	712	1724	1943	650	731		
Závěrečná modlitba	612	689	616	1536	619	696	622	700	634	713	1375	1539	1375	1539		
Modlitba během dne:																
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	634	713	643	723	643	723		
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	635	714	643	723	643	723		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	635	714	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	612	689	616	693	619	696	622	700	637	716	646	726	651	732		
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	619	696	622	700	634	713	645	726	651	732		
Nešpory:	SO 20. 5.															
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	628	707	628	707	1727	1946	641	721
Antifony	609	686	613	690	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1126	652	734
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	609	686	613	690	617	694	620	697	630	710	639	719	1730	1949	652	734
Ant. ke kant. P. M.	610	686	614	691	617	694	620	698	631	710	640	719	1731	1950	653	734
Prosby	610	687	614	691	617	694	621	698	631	710	640	720	1731	1950	653	735
Záv. modlitba	612	689	612	689	616	1536	619	696	634	713	634	713	1375	1539	655	737
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

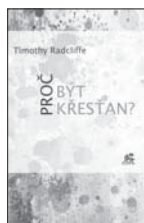
BÝT KŘESŤANEM KAŽDÝ DEN

KLÍČOVÉ OTÁZKY EVANGELIA
 • MEDITACE PRONESENÉ PŘI
 DUCHOVNÍCH CVIČENÍCH PRO
 PAPEŽE FRANTIŠKA A ŘÍMSKOU KURIÍ
*Ermes Ronchi • Z italského přeložil doc. Jaroslav
 Brož, Th.D., S.S.L.*

Postní duchovní cvičení z roku 2016, která vedl Ermes Ronchi, italský kněz z řádu Služebníků Mariiných, papeži Františkovi a římské kurii. P. Ronchi přiváděl zúčastněné k objevování kontemplativního rozměru života. Pomáhal vyrovnávat se s požadavky křtu a kněžského svěcení a pobízel exercitanty k tomu, aby byli pro tento svět opravdovými nositeli světla, dobroty a naděje.

Paulinky • Váz., A5, 184 stran, 249 Kč

PROČ BÝT KŘESŤAN?
*Timothy Radcliffe • Z angličtiny přeložil Daniel
 Soukup • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová*

Je-li křesťanství pravdivé, mělo by to být vidět i na životech křesťanů – to je základní myšlenka knihy bývalého magistra dominikánského řádu Timothyho Radcliffa. V tomto moudrém a brilantně napsaném „úvodu do křesťanství“ autor jedinečně propojuje hluboké znalosti teologie a literatury, zkušenosti z cest po celém světě i vnímavost pro palčivé problémy dneška. Křesťané podle Radcliffa určitě nejsou lepší než ostatní lidé. Ale díky naději, že lidská existence má konečný smysl, mohou být jejich životy prodchnuté svěbytnou svobodou, štěstím a odvahou. To se svrchovaně ukazuje při Poslední večeři: I tváří v tvář smrti Ježíš dokáže odvážně jednat, radostně stolovat s učed-

niky a svobodně přeměnit zradu v dar vlastního těla. Ve druhé části knihy se Radcliffe zamýšlí nad křesťanským společenstvím. Církev by podle něj mohla být přívětivým domovem, kde osamělé a nedůvěřivé moderní já znovu objeví starou pravdu, že „člověk se stává člověkem díky lidem“. K tomu je ovšem potřeba, aby se křesťané nenechali vmanipulovat do škatulek konzervatismu či liberalismu. Církev je totiž vždy dvojí: shromáždění kolem oltáře i Boží lid putující světem ke Království.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x204 mm, 264 stran, 290 Kč

**POSVÁTNOST MANŽELSTVÍ •
 CO KDYŽ BŮH ZAMÝŠLEL MANŽELSTVÍ
 SPÍŠE JAKO CESTU KE SVATOSTI
 NEŽ KE ŠTĚSTÍ?**

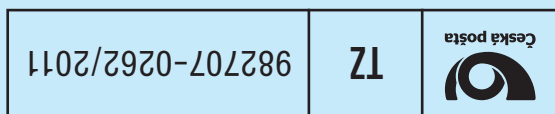
*Gary Thomas • Z angličtiny přeložila Jana
 Dominika Pláteníková*

Vaše manželství je víc než jen posvátná smlouva mezi dvěma partnery. Je to duchovní cesta, na níž můžete lépe poznávat Boha a učit se mu víc důvěřovat a hlouběji ho milovat. Kniha není návodem na to, jak budovat lepší manželství; ukazuje cestu, jak vám manželství může pomoci prohloubit vztah s Bohem. Od praktikování odpuštění přes extázi manželské intimity k posvátnému příběhu, který svým společným životem píšete – všechno v manželství skrývá potenciál k objevování Kristovy podoby a k jejimu zjevování světu. Ať už je vaše manželství radostné, nebo náročné, může být v každém případě vstupní branou k životu v důvěrnějším vztahu s Bohem. Tato publikace dost možná výrazně změní váš manželský život.

*Stanislav Juhaňák - Triton
 Brož., 160x230 mm, 200 stran, 249 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. Dohlední nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz; e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrace týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádáme nezveřejnění příspěvků nevraceme.